

22 ΔΕΚ. 2015

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ
ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ ΤΜΗΜΑ
ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ**

**Αθήνα, 22 - 12 - 2015
Αριθ. πρωτ.: 2340**

Ταχ. δ/ση: Σταδίου 27, Αθήνα
Ταχ. κώδικας: 101 83
Πληροφορίες: Μ. - Α. Τσούτσουρα
Λ. Σπυρόπουλος
Τηλέφωνα: 2131364033
2131364405
Φαξ: 2131364354
Ηλεκ. ταχυδρ.: koinonouleftikos@ypes.gr

✓ Προς:
Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων &
Αιτήσεων Κατάθεσης Εγγράφων

Κοινοποίηση:
1. Βουλευτή κ. Θεοχάρη Θεοχάρη
Βουλή των Ελλήνων
2. Υπουργείο Οικονομικών
(με φ/ο της Ερώτησης - & με φαξ)

Θέμα: Κοινοβουλευτικός Έλεγχος
Σχετ.: Η υπ' αριθμ. πρωτ. 1506/27-11-2015 Ερώτηση

Σε απάντηση της ανωτέρω Ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Θεοχάρης Θεοχάρης, με θέμα «Καταβολή υπερωριακής απασχόλησης από την Περιφερειακή Ένωση Δήμων Πελοποννήσου σε νυν Βουλευτή ΣΥΡΙΖΑ δυνάμει διάταξης του ν. 4325/15», κατά λόγο αρμοδιότητας, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 9 του άρθρου 282 «Γενικές Μεταβατικές διατάξεις» του Ν.3852/2010 «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης - Πρόγραμμα Καλλικράτης» (ΦΕΚ 87/τ. Α'/07-06-2010), όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα και ισχύει, οι Περιφερειακές Ενώσεις Δήμων (Π.Ε.Δ.) είναι νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, τα οποία εποπτεύονται από τον Γενικό Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης.

Επίσης, από τις διατάξεις του Π.Δ.75/2011 «Περιφερειακές Ενώσεις Δήμων και Κεντρική Ένωση Δήμων Ελλάδας» (ΦΕΚ 182/τ. Α'/22-08-2011), προβλέπεται, μεταξύ άλλων, ότι μεταξύ των αρμοδιοτήτων της εκτελεστικής επιτροπής των Π.Ε.Δ. είναι και η κατάρτιση του προϋπολογισμού των ενώσεων αυτών και η υποβολή του στο διοικητικό συμβούλιο για έγκριση (παρ. 5 του άρθρου 17 του Π.Δ.75/2011). Στη συνέχεια το διοικητικό συμβούλιο ψηφίζει τον προϋπολογισμό (παρ. 6 περ. α' του άρθρου 16 του Π.Δ.75/2011).

Πέραν των προαναφερόμενων διατάξεων και λαμβανομένης υπόψη της νομικής μορφής των Π.Ε.Δ., σύμφωνα με όσα ήδη αναφέραμε, ο νομοθέτης απέχει από περαιτέρω προβλέψεις αναφορικά με τον τύπο/κωδικαρίθμηση του προϋπολογισμού των Π.Ε.Δ., την ακολουθητέα διαδικασία για την κατάρτιση, ψήφιση και έλεγχο αυτού ή άλλα απαιτούμενα στοιχεία νομιμότητάς του.

Κατόπιν αυτού, δεν είναι δυνατό να τεθεί εκ μέρους του Υπουργού Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης ζήτημα νομιμότητας του προϋπολογισμού μιας Π.Ε.Δ., για θέματα όπως η μεταφορά πιστώσεων μεταξύ κωδικών αριθμών του προϋπολογισμού ή η διενέργεια δαπάνης εις βάρος συγκεκριμένου κωδικού αριθμού, καθώς κάτι τέτοιο θα απαιτούσε:

- είτε να προβλέπει ρητά ο νομοθέτης ότι ο προϋπολογισμός των Π.Ε.Δ. καταρτίζεται σύμφωνα με τα ισχύοντα για αυτόν των δήμων,

- είτε να υφίστανται ειδικές για τις Π.Ε.Δ. διατάξεις περί μεταφοράς πιστώσεων, διενέργειας δαπανών κ.ο.κ.

Ακόμη και αν κάποιος κωδικός αριθμός είναι συνώνυμος με αντίστοιχο του προϋπολογισμού των δήμων (όπως εν προκειμένω «αποθεματικό»), τούτο δεν παρέχει νομική βάση, ώστε να υποστηριχθεί ότι ο συγκεκριμένος κωδικός θα πρέπει να κινείται όπως αυτός των δήμων.

Εν κατακλείδι, η νομοθετική ρύθμιση επιχείρησε να επιλύσει ένα κατ' ουσίαν διαδικαστικό θέμα, που αν συνέχιζε να υφίσταται θα δημιουργούσε σοβαρά προβλήματα στην ομαλή πληρωμή των αποσπασμένων σε πολιτικά γραφεία υπαλλήλων ΟΤΑ. Ενδεικτικά σας επισυνάπτουμε για ενημέρωσή σας τις περιπτώσεις 3 υπαλλήλων για τους οποίους υπήρχε αντίρρηση από μέρους του Ελεγκτικού Συνεδρίου ως προς την καταβολή των υπερωριών τους, σύμφωνα με τις υπ' αριθμ. 49/2014 της 11-02-2014, 17/2015 της 12-01-2015, 81/2015 της 31-03-2015 και 104/2015 της 18-06-2015 Πράξεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Επιπροσθέτως, σας γνωρίζουμε ότι το Υπουργείο Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης έχει ζητήσει στοιχεία από την Αποκεντρωμένη Διοίκηση Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου, με το υπ' αριθμ. πρωτ. οικ. 44345/18-12-2015 έγγραφο και, μόλις περιέλθει η σχετική απάντηση, θα ενημερωθεί η Βουλή των Ελλήνων με νεότερο έγγραφό μας.

Κατά τα λοιπά, αρμόδιο να ενημερώσει τη Βουλή των Ελλήνων είναι το Υπουργείο Οικονομικών (Γενικό Λογιστήριο του Κράτους), στο οποίο κοινοποιείται το παρόν με φωτοαντίγραφο της Ερώτησης.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΚΗΣ
ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ & ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗΣ
ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΥΡΙΜΗΣ

Συνημμένα:

Τριάντα πέντε (35) σελίδες

Εσωτερική διανομή:

1. Γραφείο κ. Υπουργού
2. Γραφείο κ. Υφυπουργού
3. Γραφείο κ. Γενικού Γραμματέα
4. Γραφείο Τύπου
5. Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας & Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΚΛΙΜΑΚΙΟ ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΔΑΠΑΝΩΝ ΣΤΟ Ι ΤΜΗΜΑ
ΠΡΑΞΗ 49/2014

Αποτελούμενο από την Πρόεδρο αυτού Κωνσταντίνα Ζώη, Σύμβουλο, την Πάρεδρο Χρυσούλα Μιχαλάκη (εισηγήτρια) και κωλυομένων των λοιπών Παρέδρων, την Εισηγήτρια Χαρίκλεια Ζάχου.

Συνήλθε στην αίθουσα του Καταστήματός του, που βρίσκεται στην Αθήνα, στις 11 Φεβρουαρίου 2014, προκειμένου να αποφανθεί επί της διαφωνίας που ανέκυψε μεταξύ της Επιτροπής του Ελεγκτικού Συνεδρίου στο Υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης και του Δήμου XXX, με αντικείμενο τη θεώρηση ή μη του 88, οικονομικού έτους 2013, χρηματικού εντάλματος πληρωμής του ανωτέρω νομικού προσώπου.

Αφού μελέτησε τα στοιχεία του φακέλου
και
έλαβε υπόψη

Την 294/20.12.2013 έγγραφη γνώμη του υπηρετούντος στη Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου Παρέδρου Δημήτριου Κοκοτοσή, με την οποία προτείνεται να μην θεωρηθεί το επίμαχο χρηματικό ένταλμα πληρωμής.

Σκέφτηκε κατά το νόμο

Ι. Η Επίτροπος του Ελεγκτικού Συνεδρίου στο Υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης, με την 75/2013 πράξη επιστροφής, αρνήθηκε να θεωρήσει το 88, οικονομικού έτους 2013, χρηματικό ένταλμα πληρωμής, ποσού 201,13 ευρώ, που εκδόθηκε από το Δήμο XXX και αφορά στην καταβολή υπερωριακής αποζημιώσεως, για τον μήνα Φεβρουάριο του έτους 2013, στον XXX, υπάλληλο του ως άνω Δήμου, αποσπασμένο σε γραφείο βουλευτού. Ως αιτιολογία της άρνησής της πρόβαλε ότι η δαπάνη για την υπερωριακή αποζημίωση του φερομένου ως δικαιούχου μη νομίμως βαρύνει τις πιστώσεις του Δήμου XXX, φορέα προέλευσης του εν λόγω υπαλλήλου. Και τούτο διότι, μετά την ΔΙΔΙΚ/Φ.61.1/22586/10.12.2012 απόφαση του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, δυνάμει της οποίας ο ανωτέρω υπάλληλος αποσπάστηκε στο ως άνω Υπουργείο και διετεθή σε γραφείο βουλευτού, εκδόθηκε το 835/11.01.2013 φύλλο διακοπής μισθοδοσίας του Δήμου XXX και διακόπηκε από 1.1.2013 η μισθοδοσία του ανωτέρω υπαλλήλου από το Δήμο. Ως εκ τούτου, κατά την Επίτροπο, εφόσον η δαπάνη για τη μισθοδοσία του συγκεκριμένου υπαλλήλου δεν βαρύνει πλέον τις πιστώσεις του Δήμου XXX, πρέπει η δαπάνη για την υπερωριακή αποζημίωση αυτού, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 25 του ν. 4024/2011 και της Κ.Υ.Α.2/92237/0022/21.1.2013, να βαρύνει τις πιστώσεις του φορέα υποδοχής και δη του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης. Ακολούθως, ο Δήμος XXX επανυπέβαλε το χρηματικό ένταλμα στην Επίτροπο για θεώρηση, με το 45232/5.12.2013 έγγραφο του Δημάρχου, υποστηρίζοντας τη νομιμότητα της εντελλόμενης δαπάνης για τους διαλαμβανόμενους στο έγγραφο αυτό λόγους. Η Επίτροπος, όμως, ενέμεινε στην άρνησή της να το θεωρήσει, με συνέπεια να ανακύψει διαφωνία, για την άρση της οποίας νόμιμα απευθύνθηκε, με την από 5.12.2013 έκθεσή της, στο Κλιμάκιο τούτο.

Π. Α. Το ν.δ. 216/1974 «Περί συστάσεως Υπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως» (Α' 367) ορίζει στο άρθρο 10 ότι: «1. (... 2. Δι' αποφάσεων του Υπουργού Προεδρίας Κυβερνήσεως και του κατά περίπτωση αρμοδίου Υπουργού, εκδιδόμενων κατά παρέκκλιση από πάσης ισχύουσας διατάξεως επιτρέπεται η παρά τω Υπουργείω απόσπασις δημοσίων υπαλλήλων η υπαλλήλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή επιχειρήσεων κοινής ωφελείας ή τραπεζών ελεγχόμενων υπό του Κράτους. Αι αποσπάσεις είναι υποχρεωτικά δια τους αποσπώμενους υπαλλήλους, ως και δια τας υπηρεσίας εις ας ούτοι ανήκουν, ο δε χρόνος της αποσπάσεώς των λογίζεται, δια πάσαν συνέπειαν, ως χρόνος πραγματικής υπηρεσίας εν τη θέσει ην ούτοι οργανικώς κατέχουν. Η μισθοδοσία εν γένει των αποσπώμενων βαρύνει τας υπηρεσίας και τους φορείς, εξ ων ούτοι αποσπώνται». Περαιτέρω, ο ν. 1735/1987 «Προσλήψεις στο δημόσιο τομέα, κοινωνικός έλεγχος στη δημόσια διοίκηση, πολιτικά δικαιώματα και άλλες διατάξεις» (Α' 195) όρισε στο άρθρο 19 αυτού, υπό τον τίτλο «Γενική αποστολή Υπουργείου Προεδρίας της Κυβερνήσεως», ότι: «(...) 4. Αποσπάσεις υπαλλήλων στο Υπουργείο Προεδρίας της Κυβέρνησης, σύμφωνα με το άρθρο 10 παρ. 2 του ν.δ. 216/1974 (...), επιτρέπονται από όλους τους φορείς του δημόσιου τομέα», ενώ ο ν. 1878/1990 «Τροποποίηση των διατάξεων δευτεροβάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης ν. 1622/1986 και άλλες διατάξεις» (Α' 33), στο άρθρο 6 αυτού, υπό τον τίτλο «Κύρωση Πράξης Υπουργικού Συμβουλίου» ορίζει ότι: «Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου αριθ. 19/8-2-90 (ΦΕΚ 16 τ. Α' 13-2-90), που έχει ως εξής: "Διάθεση υπαλλήλων του Δημοσίου και του ευρύτερου Δημόσιου Τομέα για τη γραμματειακή υποστήριξη του έργου των Βουλευτών" (...). 1. Με απόφαση του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης επιτρέπεται, υπάλληλοι του δημοσίου και Ν.Π.Δ.Δ. ή φορέων του ευρύτερου Δημοσίου Τομέα που υπηρετούν ή αποσπώνται στο Υπουργείο Προεδρίας της Κυβέρνησης να διατίθενται σε γραφεία βουλευτών για την ενίσχυση της γραμματειακής υποστήριξης του έργου των βουλευτών. (...). 5. Οι υπάλληλοι που διατίθενται για τη γραμματειακή εξυπηρέτηση των βουλευτών καμμία σχέση υπηρεσιακή ή άλλη έχουν με την Βουλή και εξακολουθούν να μισθοδοτούνται και να εξελίσσονται υπηρεσιακώς βάσει του υπηρεσιακού καθεστώτος των υπηρεσιών στις οποίες ανήκουν οργανικώς χωρίς καμμία επιβάρυνση της Βουλής (...). Ακολούθως, ο ν. 1895/1990 «Συμπλήρωση διατάξεων του ν. 1882/1990, ρύθμιση συναφών θεμάτων και άλλες διατάξεις» (Α' 116) ορίζει στο άρθρο 2 ότι: «Στους υπαλλήλους, που διατίθενται για τη γραμματειακή υποστήριξη των βουλευτών και Ελλήνων βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καταβάλλονται οι αποδοχές που λαμβάνουν οι υπάλληλοι των υπηρεσιών στις οποίες ανήκουν οργανικά. Στις αποδοχές περιλαμβάνονται τα πάσης φύσεως επιδόματα και πρόσθετες παροχές της οργανικής τους θέσης», ενώ ο ν. 2190/1994 «Σύσταση ανεξάρτητης αρχής για την επιλογή προσωπικού και ρύθμιση θεμάτων διοίκησης» (Α' 28) ορίζει στο άρθρο 32, υπό τον τίτλο «Ειδικά θέματα», ότι: «(...) 2. Επιτρέπεται εφεξής η διάθεση υπαλλήλων των υπηρεσιών και νομικών προσώπων της παρ. 1 του άρθρου 14 του παρόντος νόμου στα γραφεία βουλευτών και Ελλήνων βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 1878/1990 (...) και των άρθρων 2 και 3 του ν. 1895/1990 (...), όπως τροποποιήθηκαν με το άρθρο 39 του ν. 1968/1991 (...). 4. Εφεξής η απόσπαση υπαλλήλων στο Υπουργείο Προεδρίας της Κυβέρνησης για διάθεσή τους σε βουλευτές και Έλληνες βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου γίνεται με απόφαση μόνο του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης, μετά εξακρίβωση της συνδρομής των νόμιμων προϋποθέσεων». Περαιτέρω, με το άρθρο 20 του ν. 2386/1996 «Ρυθμίσεις θεμάτων εθνικών κληροδοτημάτων, δημοσίων και

ανταλλαξίμων κτημάτων και άλλες διατάξεις» (Α' 43) ορίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι: «(...) 6. Επιτρέπεται εφεξής η απόσπαση στη Γενική Γραμματεία Δημόσιας Διοίκησης του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, για διάθεση σε βουλευτές και Έλληνες βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου υπαλλήλων και δικηγόρων με πάγια αντιμισθία από φορείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα, όπως αυτός οριοθετείτο πριν την ισχύ του άρθρου 51 παρ. 1 του ν. 1892/1990 (ΦΕΚ 101 Α') (...)». Εν συνεχεία, με το άρθρο 17 του ν. 2527/1997 «Τροποποίηση και συμπλήρωση διατάξεων του Ν. 2190/1994 και άλλες διατάξεις» ορίστηκε ότι: «(...) 4. Από 1ης Ιανουαρίου 1998 οι αποδοχές της οργανικής θέσης των αποσπώμενων σε δημόσιες υπηρεσίες ή Ν.Π.Δ.Δ. υπαλλήλων βαρύνουν τους φορείς στους οποίους αποσπώνται. Εξαιρούνται από τη ρύθμιση αυτή οι αποσπώμενοι (...) στο Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης για διάθεσή τους σε γραφεία (...) βουλευτών (...) καθώς και οι περιπτώσεις για τις οποίες ρυθμίζεται ειδικώς το θέμα των αποδοχών των αποσπώμενων από ισχύουσες κατά τη δημοσίευση του παρόντος διατάξεις», ενώ με την παράγραφο 3 του άρθρου 20 του ν. 2592/1998 (Α' 57), όπως αυτή τροποποιήθηκε με το άρθρο 47 του ν. 2648/1998 (Α' 238) ορίστηκε ότι: «Οι διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 17 του ν. 2527/1997 (...) ισχύουν από 1ης Ιανουαρίου 2001». Ακολούθως, ο ν. 3205/2003 «Μισθολογικές ρυθμίσεις λειτουργών και υπαλλήλων του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α., μόνιμων στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και αντιστοίχων της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος και άλλες συναφείς διατάξεις» (Α' 297), στην παράγραφο 2 του άρθρου 16, όπως αυτή ισχύει από 1.1.2004, ήτοι μετά την τροποποίησή της με την παράγραφο 3 του άρθρου 9 του ν. 3408/2005 (Α' 272), όρισε ότι: «Η διαπίστωση και ο καθορισμός των ωρών υπερωριακής, νυκτερινής ή Κυριακών και εξαιρέσιμων ημερών απασχόλησης των υπαλλήλων που είναι αποσπασμένοι ή διατίθενται ή διορίζονται για την εξυπηρέτηση των κατωτέρω Γραφείων και καλύπτουν οργανικές θέσεις των Γραφείων αυτών, θα γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, στην αρχή κάθε έτους και δεν μπορεί να υπερβαίνει τις: α. (...) ώρες μηνιαίως ανά υπάλληλο (...) των Γραφείων των Βουλευτών (...). Οι πιστώσεις για την υπερωριακή, νυκτερινή ή Κυριακών και εξαιρέσιμων ημερών απασχόληση των υπαλλήλων που είναι αποσπασμένοι ή διατίθενται για την εξυπηρέτηση των Γραφείων των Βουλευτών (...) των οποίων η μισθοδοσία βαρύνει τον κρατικό Προϋπολογισμό, εγγράφονται στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών και μεταφέρονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών στους αρμόδιους, για την πληρωμή των αποζημιώσεων, φορείς. (...)». Περαιτέρω, ο Κώδικας Καταστάσεως Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων (εφεξής ΚΚΔΚΥ), που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 3584/2007 (Α' 143), στο Μέρος Πρώτο αυτού που περιλαμβάνει ρυθμίσεις για τους μόνιμους υπαλλήλους των ΟΤΑ (βλ. άρθρο 3 του ΚΚΔΚΥ) και στο Κεφάλαιο ΣΤ', που επιγράφεται «Υπηρεσιακές Μεταβολές Κατάστασης Υπαλλήλου», ορίζει στο άρθρο 73, υπό τον τίτλο «Απόσπαση», ότι: «(...) 10. Επιτρέπεται η απόσπαση σε γραφεία βουλευτών ή Ελλήνων βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατά τις ισχύουσες ειδικές διατάξεις, με την επιφύλαξη της περίπτωσης β' της παρ. 14 του παρόντος. (...). 13. Οι αποδοχές του υπαλλήλου που αποσπάστηκε, καθώς και οι ασφαλιστικές εισφορές βαρύνουν το φορέα στον οποίο έγινε η απόσπαση (...). 15. Ειδικές διατάξεις διατηρούνται σε ισχύ», ενώ στο άρθρο 184 διαλαμβάνει ομοίου περιεχομένου ρυθμίσεις για τους υπαλλήλους με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου. Ακόμα, στο άρθρο 232 του ίδιου Κώδικος, με τίτλο «Καταργούμενες διατάξεις», ορίζεται ότι: «Καταργείται κάθε γενική ή ειδική διάταξη

που αντίκειται στις διατάξεις του παρόντος Κώδικα ή ρυθμίζει διαφορετικά τα θέματα που διέπονται από αυτόν». Εξ άλλου, ο ν. 4024/2011 «Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις, ενιαίο μισθολόγιο - βαθμολόγιο, εργασιακή εφεδρεία και άλλες διατάξεις εφαρμογής του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής 2012-2015», στο Κεφάλαιο Β' αυτού, που επιγράφεται «Σύστημα βαθμολογικών προαγωγών και μισθολογικής εξέλιξης των υπαλλήλων του Κράτους, των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α' και Β' βαθμού και άλλων φορέων του δημοσίου τομέα και συναφείς διατάξεις», ορίζει στο άρθρο 4, υπό τον τίτλο «Πεδίο Εφαρμογής», ότι: «1. Στις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου υπάγονται οι μόνιμοι και δόκιμοι πολιτικοί υπάλληλοι και οι υπάλληλοι με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου (ΙΔΑΧ): (...) β) των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) πρώτου και δεύτερου βαθμού. (...)» και στο άρθρο 25, με τίτλο «Αποδοχές υπαλλήλων που αποσπώνται ή μετακινούνται», όπως αυτό συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε διαδοχικώς την παρ.2 άρθρου 1 της από 31.12.2011 Π.Ν.Π. ΦΕΚ Α' 268/31.12.2011, με την παρ.19 άρθρου 4 του ν. 4038/2012 (ΦΕΚ Α' 14/2.2.2012), την παρ.15 του άρθρου ενάτου του ν. 4057/2012 (ΦΕΚ Α' 54/14.3.2012) και την παράγραφο 4 του άρθρου 44 του ν. 4071/2012 (ΦΕΚ Α' 85/11.04.2012) και ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, ότι: «Οι υπάλληλοι που αποσπώνται ή μετακινούνται από την Υπηρεσία τους σε άλλη Υπηρεσία του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ., Ν.Π.Ι.Δ. και Ο.Τ.Α. λαμβάνουν τις μηνιαίες αποδοχές του βαθμού και του μισθολογικού τους κλιμακίου. Σε κάθε περίπτωση από 1.1.2012 η καταβολή των αποδοχών των αποσπασμένων διενεργείται από την υπηρεσία στην οποία έχουν τοποθετηθεί με την επιφύλαξη των διατάξεων του π.δ. 351/1991 (Α' 121), όπως ισχύει, του π.δ. 63/2005 (Α' 98), του άρθρου 60 του ν. 590/1977 ή άλλων αντίστοιχων διατάξεων για την ίδια κατηγορία νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, του άρθρου 36 του ν. 849/1978 (Α' 232) των διατάξεων του ν. 3691/2008 (Α' 166) όπως τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν με τις διατάξεις του ν. 3932/2011 (Α' 49) για την «Αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας και ελέγχου των δηλώσεων περιουσιακής κατάστασης», καθώς και των ειδικών διατάξεων που ορίζουν ρητά ότι οι αποσπώμενοι λαμβάνουν τις αποδοχές τους από τον φορέα της οργανικής τους θέσης. Οι διατάξεις των δύο πρώτων εδαφίων του παρόντος άρθρου δεν αφορούν τις αποσπάσεις σε νομικά πρόσωπα των άρθρων 1 παρ. 4, 60 του ν. 590/1977 (Α' 146), 26 του ν. 3432/2006 (Α' 14), 44 του ν. 3848/2010 (Α' 71) και του βασιλικού διατάγματος της 25.1/13.2.1843 (ΦΕΚ 4) και σε νομικά πρόσωπα της ίδιας κατηγορίας με τα ανωτέρω ή εποπτευόμενα από αυτά. Επίσης, οι διατάξεις των δύο πρώτων εδαφίων δεν αφορούν στις αποσπάσεις, που γίνονται δυνάμει της παραγράφου 14 του άρθρου 6 του ν. 1674/1986 (Α' 203), της παραγράφου 2 του άρθρου 46 του ν. 2413/1996 (Α' 124), της παραγράφου 14 του άρθρου 8 του ν. 3194/2003 (Α' 267) και του άρθρου 25 του ν. 3577/2007 (Α' 130). Η ισχύς του προηγούμενου εδαφίου αρχίζει από 1.1.2012. (...)», ενώ ο ίδιος νόμος στο Κεφάλαιο Β' και στο άρθρο 20 αυτού, με τίτλο «Υπερωριακή Εργασία», όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, όριζε ότι: «(...) 7. (...) εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις (...) της παρ. 2 του άρθρου 16 του ν. 3205/2003 (...) με την επιφύλαξη των παραγράφων 3 και 4 του παρόντος άρθρου». Τέλος, κατ' επίκληση, μεταξύ άλλων διατάξεων και εκείνων του άρθρου 20 του ν. 4024/2011 και της εξουσιοδοτικής διατάξεως της παραγράφου 2 του άρθρου 16 του ν. 3205/2003, εξεδόθη η 2/92237/0022/21.1.2013 κοινή απόφαση των Υπουργών Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Οικονομικών «Καθιέρωση υπερωριακής απογευματινής, νυχτερινής, Κυριακών και εξαιρέσιμων ημερών εργασίας για τους υπαλλήλους που είναι αποσπασμένοι ή διατίθενται στα

Γραφεία (...) των Βουλευτών (...)» (Τεύχος Υπαλλήλων Ειδικών Θέσεων και Οργάνων Διοίκησης Φορέων του Δημοσίου και Ευρύτερου Δημόσιου Τομέα, αρ.φ. 25/24.1.2013), με την οποία ορίστηκαν τα ακόλουθα: «1. Εγκρίνουμε την καθιέρωση υπερωριακής απογευματινής, νυχτερινής, Κυριακών και εξαιρέσιμων ημερών εργασίας, για το προσωπικό που αποσπάται ή διατίθεται (...) στα κατωτέρω Γραφεία και καλύπτει οργανικές θέσεις, σύμφωνα με τις ισχύουσες περί αυτών διατάξεις, για το χρονικό διάστημα από τη δημοσίευση της παρούσας μέχρι 31.12.2013, ως εξής: Α1. (...). Β. Για τους υπαλλήλους που είναι αποσπασμένοι ή διατίθενται για την εξυπηρέτηση των Γραφείων των Βουλευτών (...), μέχρι είκοσι πέντε (25) ώρες συνολικά το μήνα για κάθε υπάλληλο, ως ακολούθως: (...). Οι πιστώσεις για την υπερωριακή απογευματινή, νυχτερινή απασχόληση ή απασχόληση τις Κυριακές και εξαιρέσιμες ημέρες των παραπάνω υπαλλήλων της περίπτωσης Β των οποίων η μισθοδοσία βαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό (Αποκεντρωμένες Διοικήσεις, Υπουργεία, Νοσοκομεία κλπ.) εγγράφονται στον προϋπολογισμό των ανωτέρω φορέων για την πληρωμή των αποζημιώσεων. Για τους υπαλλήλους που διατίθενται ή αποσπώνται στα παραπάνω Γραφεία της ίδιας περίπτωσης Β από νομικά πρόσωπα και ΟΤΑ α΄ και β΄ βαθμού, των οποίων η μισθοδοσία δεν βαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό, η αποζημίωση για υπερωριακή απογευματινή, νυχτερινή ή Κυριακών και εξαιρέσιμων ημερών εργασία, θα καταβάλλεται από τις Υπηρεσίες που ανήκουν οργανικά οι παραπάνω υπάλληλοι, για όσο χρονικό διάστημα είναι αποσπασμένοι ή διατίθενται στα προαναφερόμενα γραφεία (...)».

Β. Από το συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων συνάγονται τα ακόλουθα: Με την διάταξη του άρθρου 10 παρ. 2 του ν. 216/1974 θεσπίσθηκε η δυνατότητα υποχρεωτικής αποσπάσεως, μεταξύ άλλων κατηγοριών μισθωτών και δημοσίων υπαλλήλων στο Υπουργείο Προεδρίας της Κυβερνήσεως, κατά παρέκκλιση κάθε άλλης διατάξεως, η δε μισθοδοσία αυτών, κατά την ρητή διατύπωση της οικείας ρυθμίσεως, εξακολουθούσε να βαρύνει τον φορέα της οργανικής τους θέσεως. Εν συνεχεία, με την ΠΥΣ 19/8-2-90 που κυρώθηκε με το άρθρο 6 του ν. 1878/1990 και το άρθρο 2 του ν. 1895/1990, προβλέφθηκε η δυνατότητα διαθέσεως υπαλλήλων υπηρετούντων στο ανωτέρω Υπουργείο [ήδη Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, βλ. άρθρο 1 του π.δ/τος 373/1995 (ΦΕΚ Α΄ 201) περί συγχωνεύσεως των Υπουργείων Προεδρίας της Κυβερνήσεως και του Υπουργείου Εσωτερικών στο ενιαίο Υπουργείο Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, άρθρο 20 παρ. 6 του ν. 2386/1996, περί αποσπάσεως των προς διάθεση υπαλλήλων στην συσταθείσα βάσει του π.δ/τος 400/1995 (ΦΕΚ Α΄ 226) στο τελευταίο ως άνω Υπουργείο, Γενική Γραμματεία Δημόσιας Διοίκησης, η οποία μετονομάσθηκε με το άρθρο 24 παρ.1 του ν. 3200/2003 (ΦΕΚ Α΄ 281) σε Γενική Γραμματεία Δημόσιας Διοίκησης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και ανασυγκροτήθηκε ως Υπουργείο με το άρθρο 1 του π.δ/τος 65/2011 (ΦΕΚ Α΄ 147)] ή αποσπασθέντων σε αυτό προς εξυπηρέτηση γραφείων βουλευτών, με πλήρη διατήρηση των αποδοχών της οργανικής τους θέσεως και χωρίς οικονομική επιβάρυνση της Βουλής, ενώ με τις ρυθμίσεις των άρθρων 32 του ν. 2190/1994 και 20 του ν. 2386/1996 επανακαθορίστηκε η διαδικασία αποσπάσεως καθώς και οι φορείς από τους οποίους είναι δυνατή η απόσπαση των υπαλλήλων με σκοπό την πρόσκαιρη στελέχωση των γραφείων των βουλευτών. Περαιτέρω, με την διάταξη του άρθρου 17 του ν. 2527/1997 επιχειρήθηκε από τον νομοθέτη η εκ νέου καθολική ρύθμιση του ζητήματος του βαρυνόμενου με την μισθοδοσία αποσπασμένων υπαλλήλων φορέως, επελέγη δε ο κανόνας της επιβαρύνσεως του φορέως υποδοχής με εξαίρεση την περίπτωση της αποσπάσεως και διαθέσεως υπαλλήλων σε γραφεία βουλευτών για τους οποίους διατηρήθηκε η ρύθμιση του άρθρου 10 παρ. 2 του ν.

216/1974, ήτοι η επιβάρυνση του φορέως της οργανικής θέσεως του υπαλλήλου. Εν συνεχεία, όμως, ειδικώς για τους υπαλλήλους των ΟΤΑ, εισήχθη πλήρης ρύθμιση του θεσμού της αποσπάσεως ως υπηρεσιακής μεταβολής, με τα άρθρα 73 και 184 του ΚΚΔΚΥ, στα οποία περιελήφθη ρητώς και η περίπτωση της αποσπάσεως σε γραφείο βουλευτή με την διαδικασία που προβλέπεται από τις ανωτέρω ειδικότερες διατάξεις, για την οποία, άλλωστε, γίνεται και ρητή επιφύλαξη στο νόμο. Ως προς το ζήτημα δε της μισθοδοσίας των τελούντων σε απόσπαση υπαλλήλων, ο Κώδικας αυτός επαναλαμβάνοντας και την αντίστοιχη ρύθμιση του άρθρου 133 του προϊσχύοντος Κώδικα καταστάσεως προσωπικού της τοπικής αυτοδιοικήσεως (ν. 1188/1981), προέβλεπε στην παράγραφο 13 του άρθρου 73 αυτού τον κανόνα ότι η σχετική δαπάνη βαρύνει τον φορέα υποδοχής του αποσπασμένου (βλ. αντίστοιχα άρθρο 184 παρ. 8 του ιδίου Κώδικα για τους υπαλλήλους με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου). Ενόψει δε και της διατάξεως του άρθρου 232 του ιδίου Κώδικος, περί καταργήσεως πάσης άλλης γενικότερης ή ειδικότερης διατάξεως που έρχεται σε αντίθεση με τις ρυθμίσεις του, από την έναρξη ισχύος του, πρέπει να θεωρούνται κατηρηγμένες, ως προς το προσωπικό των ΟΤΑ που αποσπάται και διατίθεται στα βουλευτικά γραφεία, τόσο οι ρυθμίσεις του άρθρου 10 παρ. 2 του ν. 216/1974 όσο και εκείνες του άρθρου 17 παρ. 4 του ν. 2527/1997, στον βαθμό που ρύθμιζαν κατά τρόπο διαφορετικό το ζήτημα της υπόχρεης προς καταβολή μισθού Υπηρεσίας, δοθέντος ότι οι διατάξεις αυτές δεν παρίστανται ειδικότερες εν σχέσει προς τις ρυθμίσεις του Κώδικος αυτού, ούτως ώστε να είναι δυνατή η εφαρμογή της παραγράφου 15 του άρθρου 73 του ΚΚΔΚΥ περί διατηρήσεως ειδικότερων διατάξεων (βλ. αντίστοιχα άρθρο 184 παρ. 10 του ιδίου Κώδικα). Και τούτο, διότι α) η ρύθμιση του άρθρου 10 παρ. 2 του ν. 216/1974 ρύθμιζε κατά τρόπο γενικό την διαδικασία και τους όρους αποσπάσεως υπαλλήλων από τους παρατιθέμενους σ' αυτήν φορείς στο Υπουργείο Προεδρίας της Κυβερνήσεως, χωρίς κατά τον χρόνο θεσπίσεώς της να συνδέεται ειδικώς με την απόσπαση προς περαιτέρω διάθεση σε γραφεία βουλευτών και β) η διάταξη του άρθρου 17 παρ. 2 του ν. 2527/1997 συνιστά ομοίως γενική ρύθμιση που εισήχθη με σκοπό την συνολική διευθέτηση των βαρυνομένων με την μισθοδοσία αποσπασμένων υπαλλήλων φορέων, στην ρύθμιση δε αυτή εντάσσεται και η απλή επανάληψη της ήδη ισχύουσας εξαιρέσεως για τους υπαλλήλους που υπηρετούν προσωρινώς σε γραφεία βουλευτών. Συνεπώς, οι διατάξεις αυτές είναι γενικότερες των θεσπισθεισών με τον ΚΚΔΚΥ, οι οποίες αφορούν αποκλειστικώς τους υπαλλήλους που αποσπώνται από ΟΤΑ (πρβ. Γνωμ. ΝΣΚ 418/2012 και *mutatis mutandis* Ελ. Συν. πρ. Ι Τμ. 24, 2/2012, 203/2010, 272/2008, Κλιμ. Προλ. Ελ. Ι Τμ. 199/2013, ΣτΕ 2727/2001) και, ως εκ τούτου, μετά την θέση σε ισχύ του Κώδικα αυτού, οι δαπάνες μισθοδοσίας της ειδικής κατηγορίας προσωπικού που υπηρετεί κατόπιν αποσπάσεως και διαθέσεως σε γραφεία βουλευτών, βαρύνουν τον φορέα υποδοχής. Ο κανόνας, άλλωστε, αυτός συνάδει και προς την ειδική λειτουργία και αποστολή των ΟΤΑ που συνίστανται, κατ' αρχήν, στην διοίκηση των τοπικών τους υποθέσεως, για τις οποίες οφείλουν να διαθέτουν τους πόρους τους (102 παρ. 1 και 5 του Συντάγματος), η απόσπαση δε υπαλλήλου ΟΤΑ και η περαιτέρω διάθεσή του σε γραφείο βουλευτή για την εξυπηρέτησή του εντάσσεται στο πλαίσιο της κρατικής μέριμνας για την διευκόλυνση και προαγωγή της κοινοβουλευτικής λειτουργίας. Συνεπώς, η υπηρεσιακή αυτή μεταβολή δεν συνδέεται προς την διοίκηση τοπικών υποθέσεων ούτως ώστε να δικαιολογείται η επίρριψη του σχετικού οικονομικού βάρους στους ΟΤΑ, ως φορείς προελεύσεως των αποσπασμένων υπαλλήλων. Περαιτέρω και με την νεοπαγή ρύθμιση του άρθρου 25 του ν. 4024/2011, διά της οποίας, πλην ειδικών εξαιρέσεων, περί των οποίων δεν πρόκειται στην υπό κρίση υπόθεση, θεσπίσθηκε με σκοπό την διευκόλυνση της

κινητικότητα των υπαλλήλων, ο κανόνας της επιβαρύνσεως του φορέως υποδοχής με το μισθολογικό βάρος των αποσπασμένων υπαλλήλων, ούτως ώστε να αποτρέπεται η διάσπαση του εργοδότη – φορέως, επιβεβαιώθηκε η ρύθμιση του άρθρου 73 του ΚΚΔΚΥ, ενώ ως εκ της κατά τα ανωτέρω καταργήσεως, ως προς τους ΟΤΑ α' βαθμού, των διατάξεων που προέβλεπαν την επιβάρυνση αυτών ως φορέων προελεύσεως των αποσπασμένων από αυτούς υπαλλήλων που έχουν διατεθεί σε γραφεία βουλευτών (άρθρο 2 παρ. 10 του ν. 216/1974 και 17 παρ. 4 του ν. 2527/1997), οι σχετικές διατάξεις δεν εμπίπτουν στις ειδικές ρυθμίσεις υπέρ των οποίων προβλέπεται η επιφύλαξη του άρθρου 25 παρ. 1 του ν. 4024/2011. Στο πλαίσιο αυτό και υπό το φως των ανωτέρω παραδοχών πρέπει να ερμηνευθούν και οι διατάξεις που οργανώνουν το ζήτημα της υπερωριακής αποζημίωσης της κατηγορίας αυτής υπαλλήλων, ήτοι οι διατάξεις του άρθρου 16 παρ. 2 του ν. 3205/2003, που διατηρήθηκαν σε ισχύ με την ρύθμιση του άρθρου 20 του ν. 4024/2011, και διά των οποίων ορίζεται ότι όταν η κύρια μισθοδοσία της επίμαχης κατηγορίας προσωπικού βαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό, τότε και οι πιστώσεις για την παρακολουθηματική του τακτικού μισθού αποζημίωση λόγω πρόσθετης κατά χρόνο απασχολήσεως εγγράφονται στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Οικονομικών και εν συνεχεία μεταφέρονται στους αρμοδίους προς καταβολή της μισθοδοσίας φορείς. Ειδικότερα, με την διάταξη αυτή, χωρίς να θεσπίζεται πρωτογενής ρύθμιση ως προς τον φορέα που είναι υπόχρεος προς καταβολή της κυρίας μισθοδοσίας των υπηρετούντων σε γραφεία βουλευτών, ρυθμίζεται αποκλειστικώς η διαδικασία μεταφοράς πιστώσεων από το Υπουργείο Οικονομικών στον φορέα εκείνο που βαρύνεται με την τακτική μισθοδοσία του υπαλλήλου. Συνακόλουθα, με την ως άνω διάταξη ρυθμίζεται μόνο η κάλυψη των δαπανών που ανακύπτουν από την υπερωριακή απασχόληση των αποσπασμένων εκείνων που η τακτική μισθοδοσία τους βαρύνει τις πιστώσεις του Κρατικού Προϋπολογισμού και δεν καταλαμβάνει τις περιπτώσεις εκείνες αποσπασμένων των Ο.Τ.Α. α' βαθμού που η τακτική τους μισθοδοσία, πριν την απόσπαση, βάρυνε τις πιστώσεις του οικείου Δήμου. Εξάλλου, εκ της σιωπής του νόμου ως προς τους υπαλλήλους εκείνους που η τακτική τους μισθοδοσία δεν βαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό δεν δύναται να συναχθεί αντίθετο επιχείρημα, και δη ότι στην περίπτωση που οι πόροι της κυρίας μισθοδοσίας των διατεθέντων σε γραφεία βουλευτών υπαλλήλων δεν αντλούνται από πιστώσεις του Κρατικού Προϋπολογισμού (π.χ. ως προς τους αποσπασμένους υπαλλήλους των ΟΤΑ α' και β' βαθμού), τότε η σχετική δαπάνη αποζημίωσης της υπερωριακής απασχολήσεως, βαρύνει τις πιστώσεις του προϋπολογισμού του οικείου φορέως προελεύσεως. Και τούτο διότι λόγω της δημοσιονομικής επιβάρυνσης που προκαλείται από την πρόσθετη απασχόληση των αποσπασμένων που διατίθενται σε γραφεία Βουλευτών, η οποία είναι πολλαπλάσια της αντίστοιχης για την πρόσθετη απασχόληση των υπηρετούντων στο Δήμο, θα έπρεπε να προβλέπεται με ρητή διάταξη νόμου ο τρόπος κάλυψης των σχετικών δαπανών. Περαιτέρω, με την διάταξη του άρθρου 16 παρ. 2 του ν. 3205/2003 παρέχεται εξουσιοδότηση στην κανονιστικώς δρώσα Διοίκηση, ως προς την διαπίστωση και τον καθορισμό των ωρών υπερωριακής, νυκτερινής ή Κυριακών και εξαιρέσιμων ημερών απασχόλησης της κατηγορίας αυτής υπαλλήλων και όχι ως προς τον καθορισμό του φορέα που βαρύνεται με τις σχετικές δαπάνες. Συνεπώς, η ρύθμιση της κατ' εξουσιοδότηση της ως άνω διατάξεως εκδοθείσης ΚΥΑ 2/92237/0022/21.1.2013, διά της οποίας προβλέπεται ότι οι δαπάνες για την υπερωριακή αποζημίωση των αποσπασμένων από ΟΤΑ α' βαθμού υπαλλήλους βαρύνουν τον προϋπολογισμό των ΟΤΑ, αφενός κείται εκτός νομοθετικής εξουσιοδοτήσεως και αφετέρου έρχεται σε ευθεία αντίθεση προς τους ανώτερης τυπικής ισχύος κανόνες του άρθρου 73 παρ. 13 του ΚΚΔΚΥ και 25

του ν. 4024/2011, που προβλέπουν ότι οι αποδοχές των τελούντων σε απόσπαση υπαλλήλων καταβάλλονται από τον φορέα υποδοχής τους (Πρακτικά Κ.Π.Ε.Δ. στο Ι Τμ. 30ης/16.9.2013). Μειοψήφησε το μέλος Χαρίκλεια Ζάχου, η οποία εξέφρασε την ακόλουθη γνώμη: Με τις ρυθμίσεις της ΠΥΣ 19/8-2-90, που κυρώθηκε με το άρθρο 6 του ν. 1878/1990, χορηγήθηκε η δυνατότητα να διατίθενται σε γραφεία βουλευτών υπάλληλοι που συνδέονται οργανικώς με φορείς του δημοσίου τομέως, μεταξύ των οποίων και οι ΟΤΑ α' βαθμού, κατόπιν αποσπάσεώς τους στο Υπουργείο Προεδρίας της Κυβερνήσεως (Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης). Η απόσπαση αυτή συντελείτο αρχικώς συμφώνως προς τις διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 10 του ν. 216/1974 και ακολούθως του άρθρου 32 του ν. 2190/1994, ήτοι με απόφαση του οικείου Υπουργού, κατόπιν διαπιστώσεως της συνδρομής των νομίμων προϋποθέσεων, ενώ οι βάσει του ανωτέρω ειδικού νομοθετικού πλαισίου διατιθέμενοι υπάλληλοι ουδεμία υπηρεσιακή ή άλλη σχέση αποκτούν με το Ελληνικό Κοινοβούλιο, η δε μισθοδοσία τους, όπως σαφώς συνάγεται από τις ρυθμίσεις του άρθρου 2 παρ. 10 του ν. 216/1974, της παραγράφου 5 της ως άνω ΠΥΣ και του άρθρου 2 του ν. 1895/1990, βαρύνει τον φορέα προελεύσεως εκάστου υπαλλήλου και διαμορφώνεται συμφώνως προς το διέπον την οργανική του θέση μισθολογικό καθεστώς, χωρίς την οιαδήποτε δημοσιονομική επιβάρυνση της Βουλής (βλ. ΑΠ 127/2012). Ο κανόνας αυτός επανελήφθη με τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 17 του ν. 2527/1997, διά της οποίας αφενός εισήχθη γενική ρύθμιση, συμφώνως προς την οποία η δαπάνη μισθοδοσίας των αποσπασμένων υπαλλήλων βαρύνει τον φορέα υποδοχής αυτών και αφετέρου θεσπίσθηκε ρητή και ειδική εξαίρεση ως προς τους υπαλλήλους που αποσπώνται με σκοπό την περαιτέρω διάθεσή τους, μεταξύ άλλων και σε γραφεία βουλευτών, για τους οποίους η σχετική δαπάνη εξακολουθεί να βαρύνει τον φορέα προελεύσεώς τους. Στο πλαίσιο αυτό και υπό το φως των ανωτέρω ειδικών ρυθμίσεων ως προς την διατήρηση της υποχρεώσεως καταβολής μισθού από τον φορέα της οργανικής θέσεως της ειδικής αυτής κατηγορίας προσωπικού, με την διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 16 του ν. 3205/2003 οργανώθηκε κατά τον τρόπο διακριτό προς τους λοιπούς υπαλλήλους το σύστημα καθιερώσεως και αποζημιώσεως της πρόσθετης κατά χρόνο απασχολήσεως των αποσπασμένων και διατεθέντων σε γραφεία βουλευτών (βλ. την αιτιολογική έκθεση της σχετικής διατάξεως και πρβ. την προηγούμενη γενική διατύπωση του άρθρου 18 του προΐσχύοντος μισθολογικού ν. 2470/1997, ΦΕΚ Α' 40, διά του οποίου εξομοιωνόταν, ως προς το σύστημα καθιερώσεως και υπολογισμού της αποζημιώσεως λόγω υπερωριακής απασχολήσεως, η ειδική αυτή κατηγορία προσωπικού προς το λοιπό προσωπικό της Δημοσίας Διοικήσεως). Ειδικότερα, με την παράγραφο 2 του άρθρου 16 του ν. 3205/2003, ορίσθηκε ότι η υπερωριακή απασχόληση των υπαλλήλων αυτών καθιερώνεται διά κοινής αποφάσεως των Υπουργών Οικονομικών και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης (ήδη Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, ως ανωτέρω), καθορίσθηκε ο ανώτατος αριθμός των επιτρεπομένων υπερωριών ανά υπάλληλο, ενώ περαιτέρω ρυθμίστηκε το ζήτημα του τρόπου χρηματοδοτήσεως της πρόσθετης κατά χρόνο απασχολήσεως. Συγκεκριμένα, ενόψει του παρακολουθηματικού χαρακτήρα της αμοιβής για υπερωριακή εργασία σε σχέση με την κύρια μισθοδοσία του προσωπικού και έχοντας υπ' όψιν ότι ως προς τους αποσπασθέντες και διατεθέντες σε γραφεία βουλευτών υπαλλήλους, βάσει του προεκτεθέντος νομικού πλαισίου, υπόχρεος για την καταβολή της μισθοδοσίας τους φορέας παραμένει ο φορέας προελεύσεως αυτών, ο νομοθέτης προέβλεψε ότι στην περίπτωση που οι σχετικές δαπάνες βαρύνουν τον Κρατικό Προϋπολογισμό (π.χ. ως προς τους αποσπασμένους υπαλλήλους της Αποκεντρωμένης Διοικήσεως, Υπουργείων, Νοσοκομείων κλπ.), οι

πιστώσεις για την υπερωριακή, νυκτερινή ή Κυριακών και εξαιρέσιμων ημερών απασχόληση εγγράφονται στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών και μεταφέρονται με απόφαση του οικείου Υπουργού στους αρμοδίους, για την πληρωμή των αποζημιώσεων, φορείς, ήτοι στους φορείς της οργανικής θέσεως εκάστου υπαλλήλου, ενώ αν και σιωπηρώς πάντως σαφώς συνάγεται από την διατύπωση της παραγράφου 2 του άρθρου 16 του ν. 3205/2003, ότι στην περίπτωση που οι πόροι της κυρίας μισθοδοσίας των διατεθέντων σε γραφεία βουλευτών υπαλλήλων δεν αντλούνται από πιστώσεις του Κρατικού Προϋπολογισμού (π.χ. ως προς τους αποσπασμένους υπαλλήλους των ΟΤΑ α' και β' βαθμού), τότε η σχετική δαπάνη αποζημιώσεως της υπερωριακής απασχολήσεως, βαρύνει τις πιστώσεις του προϋπολογισμού του οικείου φορέως προελεύσεως, όπως άλλωστε και η κύρια μισθοδοσία του προσωπικού αυτού. Περαιτέρω, το ειδικό αυτό καθεστώς αποσπάσεως υπαλλήλων στο Υπουργείο Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης (και ήδη Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης) και διαθέσεως αυτών σε γραφεία βουλευτών τόσο ως προς την διαδικασία της υπηρεσιακής αυτής μεταβολής όσο και ως προς τις δημοσιονομικές της παραμέτρους, ήτοι ως προς τον φορέα που βαρύνεται με τις πάσης φύσεως μισθολογικές προς τους υπαλλήλους αυτούς παροχές, δεν μετεβλήθη μετά την θέση σε ισχύ του Κώδικος Καταστάσεως Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων (εφεξής ΚΚΔΚΥ). Ειδικότερα, με τις διατάξεις του άρθρου 73 του Κώδικος αυτού ρυθμίστηκαν οι περιπτώσεις αποσπάσεως μονίμων υπαλλήλων ΟΤΑ α' βαθμού σε άλλους φορείς, ενώ μεταξύ των περιπτώσεων αυτών περιελήφθη ρητώς και η ιδιόζουσα μορφή αποσπάσεως υπαλλήλων με σκοπό την περαιτέρω διάθεσή τους σε γραφεία βουλευτών, βάσει των ισχυουσών ειδικών διατάξεων, ήτοι εκείνων της ΠΥΣ 19/8-2-90, που κυρώθηκε με το άρθρο 6 του ν. 1878/1990, του άρθρου 2 του ν. 1895/1990, του άρθρου 32 του ν. 2190/1994 και των λοιπών προεκτεθεισών διατάξεων που ρυθμίζουν το επίμαχο ζήτημα, υπό την προϋπόθεση ότι ο αποσπώμενος υπάλληλος έχει συμπληρώσει διετή δοκιμαστική υπηρεσία. Περαιτέρω, με το ίδιο άρθρο του ΚΚΔΚΥ επανελήφθη ο γενικός κανόνας της παραγράφου 4 του άρθρου 17 του ν. 2527/1997, συμφώνως προς τον οποίο η μισθοδοσία των αποσπώμενων υπαλλήλων από ΟΤΑ α' βαθμού βαρύνει τον φορέα υποδοχής αυτών (βλ. άλλωστε και την αντιστοίχου περιεχομένου ρύθμιση της παραγράφου άρθρου 133 του προϊσχύοντος Κώδικος περί καταστάσεως προσωπικού ΟΤΑ, που είχε κυρωθεί με το άρθρο μόνο του ν. 1188/1981, ΦΕΚ Α' 204), χωρίς να γίνεται στην ρύθμιση του ΚΚΔΚΥ αναφορά στην συναγόμενη από τον συνδυασμό του άρθρου 10 παρ. 2 του ν. 216/1974, της ΠΥΣ 19/8-2-90 και του άρθρου 2 του ν. 1895/1990 και ρητώς διατυπωθείσα στην ως άνω διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 17 του ν. 2527/1997, εξαίρεση για τους αποσπώμενους και διατιθέμενους σε γραφεία βουλευτών και την διατήρηση της υποχρεώσεως καταβολής μισθού από τον φορέα της οργανικής θέσεως αυτών. Πλην, με την παράγραφο 15 του άρθρου 73 του ΚΚΔΚΥ περιελήφθη σαφής ρύθμιση περί διατηρήσεως των ειδικών διατάξεων που διέπουν εν γένει τα ζητήματα αποσπάσεως υπαλλήλων ΟΤΑ σε άλλους φορείς, εκ της οποίας συνάγεται ότι και υπό το καθεστώς του Κώδικος αυτού διατηρήθησαν σε ισχύ οι ανωτέρω ειδικές ρυθμίσεις ως προς την κατηγορία των υπαλλήλων που αποσπώνται στο Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, με σκοπό την περαιτέρω διάθεσή τους για την γραμματειακή υποστήριξη των γραφείων των βουλευτών, τόσο ως προς την διαδικασία αποσπάσεώς τους όσο και ως προς τον βαρυνόμενο με την μισθοδοσία τους φορέα, χωρίς οι ρυθμίσεις αυτές να καταλαμβάνονται από την γενική καταργητική ρήτρα του άρθρου 232 του ίδιου Κώδικος (πρβ. *mutatis mutandis* ΣτΕ 2727/2001 περί μη διατηρήσεως

σε ισχύ των αντιθέτων διατάξεων, που εντάσσονταν όμως στο σύστημα προηγούμενου Υπαλληλικού Κώδικος). Η διατήρηση, άλλωστε, της υποχρεώσεως του οικείου ΟΤΑ να καταβάλλει την μισθοδοσία αποσπασθέντος υπαλλήλου που έχει διατεθεί προς υποστήριξη γραφείου βουλευτή παρίσταται θεμιτή παρά το γεγονός ότι ο εν λόγω υπάλληλος δεν συμβάλλει καθ' όν χρόνο τελεί σε απόσπαση στην εκπλήρωση της αποστολής του ΟΤΑ (βλ. άρθρο 102 παρ. 5 του Συντάγματος ως προς τον προορισμό των οικονομικών πόρων των ΟΤΑ). Τούτο δε, καθόσον η απόσπαση αποτελεί προσωρινή υπηρεσιακή μεταβολή που δεν αλλοιώνει την σχέση του υπαλλήλου με τον φορέα στην οποία ανήκει οργανικώς, υπό την έννοια ότι ο υπάλληλος τοποθετείται προσωρινώς σε θέση υπηρεσίας άλλης από εκείνη στην οποία ανήκει (οργανικώς), δηλαδή εξακολουθεί να ανήκει στην υπηρεσία από την οποία αποσπάσθηκε, στην οποία και θα επανέλθει υποχρεωτικώς μετά την λήξη του χρόνου της αποσπάσεώς του (βλ. ΑΕΔ 23/2011), γεγονός που δικαιολογεί την κυριαρχική επιλογή του νομοθέτη να μην αποκόψει μισθολογικώς τον υπάλληλο από τον φορέα της οργανικής του θέσεως. Εξ άλλου, η εν λόγω μορφή αποσπάσεως διαφοροποιείται από τις λοιπές περιπτώσεις αποσπάσεως υπαλλήλων προς κάλυψη αναγκών της Κεντρικής Διοικήσεως, ΝΠΔΔ, άλλων ΟΤΑ α' και β' βαθμού ή λοιπών φορέων της τοπικής αυτοδιοικήσεως (βλ. άρθρο 73 παρ. 1, 2, 4, 5 του ΚΚΔΚΥ), για τις οποίες ο νομοθέτης επέλεξε τον κανόνα της επιφορτίσεως του φορέως υποδοχής με τις δαπάνες μισθοδοσίας του μετακινούμενου υπαλλήλου (βλ. άρθρο 73 παρ. 13 του ΚΚΔΚΥ), δοθέντος ότι στην περίπτωση της αποσπάσεως υπαλλήλου στο Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρυθμίσεως με αποκλειστικό σκοπό την περαιτέρω διάθεσή του σε γραφείο βουλευτού, δεν είναι ο φορέας υποδοχής που επωφελείται των υπηρεσιών του, αλλά μέλος του Ελληνικού Κοινοβουλίου, στο πλαίσιο της μέριμνας του νομοθέτη για την επιβοήθηση του κοινοβουλευτικού έργου, διά της στελεχώσεως των βουλευτικών γραφείων με προσωπικό αντλούμενο από τον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Περαιτέρω, το ειδικό καθεστώς μισθοδοσίας της κατηγορίας αυτής προσωπικού δεν μετεβλήθη ούτε με τις νεοπαγείς ρυθμίσεις του ν. 4024/2011 και δη με τις διατάξεις του άρθρου 25 αυτού. Συγκεκριμένα, με την διάταξη του τελευταίου αυτού άρθρου, όπως προεκτέθηκε και ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, σε συνδυασμό με τις ρυθμίσεις του άρθρου 4 του ίδιου νόμου, ορίσθηκε ότι οι υπάλληλοι που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κεφαλαίου Β' του νόμου αυτού, μεταξύ των οποίων και οι μόνιμοι υπάλληλοι των ΟΤΑ α' βαθμού, οι οποίοι αποσπώνται από την Υπηρεσία της οργανικής τους θέσεως σε θέση υπηρεσίας άλλης, πλην άλλων, του Δημοσίου μισθοδοτούνται από 1.1.2012 από την υπηρεσία στην οποία έχουν τοποθετηθεί κατόπιν της υπηρεσιακής αυτής μεταβολής, με εξαίρεση συγκεκριμένες κατηγορίες προσωπικού στις οποίες δεν συγκαταλέγεται ρητώς η κατηγορία των διατιθεμένων σε γραφεία βουλευτών υπαλλήλων, καθώς και με την επιφύλαξη των ειδικών εκείνων διατάξεων που ορίζουν ρητώς ότι οι αποσπώμενοι λαμβάνουν τις αποδοχές τους από τον φορέα της οργανικής τους θέσεως. Με την διάταξη δε αυτή που δεν μεταβάλλει αλλά αντιθέτως επαναλαμβάνει τον κανόνα του άρθρου 73 παρ. 13 του ΚΚΔΚΥ, ως προς τον φορέα μισθοδοσίας των αποσπασμένων υπαλλήλων των ΟΤΑ, ρυθμίζεται πλέον κατά τρόπο ενιαίο το ζήτημα του υποχρέου προς καταβολή αποδοχών φορέως (βλ. αντιθέτως τις διατάξεις του άρθρου 68 παρ. 10 του Υπαλληλικού Κώδικος που είχε κυρωθεί με το άρθρο πρώτο του ν. 2683/1999, ΦΕΚ Α' 19, καθώς και την ταυτάριμη διάταξη του νυν ισχύοντος Υπαλληλικού Κώδικος, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 3528/2007, ΦΕΚ Α' 26, τροποποιηθείσα πλέον από την διάταξη του άρθρου 25 παρ. 1 του ν. 4024/2011, που προέβλεπαν ότι ο βαρυνόμενος με την μισθοδοσία φορέας ορίζεται διά της περί αποσπάσεως αποφάσεως), που ταυτίζεται με τον φορέα στον οποίο εκάστοτε

υπηρετεί ο αποσπώμενος υπάλληλος στο πλαίσιο θεσμοθετήσεως του «κρατικού υπαλλήλου» και διευκολύνσεως της κινητικότητός του (βλ. σχετικώς την αιτιολογική έκθεση του ν. 4024/2011), με την ρητή όμως επιφύλαξη, αφενός ως προς τις κατηγορίες προσωπικού που ενδεικτικώς μνημονεύονται στην διάταξη του άρθρου 25 του ν. 4024/2011 και αφετέρου των ειδικών εκείνων ρυθμίσεων που ρητώς προβλέπουν ότι ο φορέας μισθοδοσίας του αποσπώμενου υπαλλήλου παραμένει ο φορέας της οργανικής του θέσεως. Τέτοιες δε ειδικές διατάξεις συνιστούν και οι διέπουσες την απόσπαση υπαλλήλων στο Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, προς διάθεση αυτών σε γραφεία βουλευτών, κατ' άρθρο 10 παρ. 2 του ν. 216/1974, την ΠΥΣ 19/8-2-90 που κυρώθηκε με το άρθρο 2 του ν. 1895/1990, το άρθρο 6 του ν. 1878/1990 και το άρθρο 17 παρ. 4 του ν. 2527/1997 (πρβ. *mutatis mutandis* ΣτΕ 321, 3066/1989), διατάξεις που εξακολουθούν να ισχύουν για την ειδική αυτή μορφή αποσπάσεων υπαλλήλων από τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, περιλαμβανομένων και των ΟΤΑ α' βαθμού. Η παραδοχή άλλωστε αυτή δεν αντιβαίνει ούτε στην αποτυπωθείσα στην αιτιολογική έκθεση του ν. 4024/2011 και στις επιμέρους διατάξεις αυτού περί κινητικότητας των υπαλλήλων, αφού όπως προεκτέθηκε πρόκειται για ειδική μορφή αποσπάσεως στο πλαίσιο διευκολύνσεως του κοινοβουλευτικού έργου και όχι στελεχώσεως της Δημοσίας Διοικήσεως και των επιμέρους Υπηρεσιών της. Υπό το φως δε των ανωτέρω, ο ν. 4024/2011, επί του συστήματος καθορισμού των υπερωριών των ούτω αποσπώμενων και διατιθεμένων υπαλλήλων, στο άρθρο 20 αυτού, δεν διέλαβε νέα ρύθμιση αλλά όρισε ότι διατηρείται σε ισχύ η διάταξη του άρθρου 16 παρ. 2 του ν. 3205/2003, η οποία, ως εξετέθη ανωτέρω, προβλέπει ότι όταν η κύρια μισθοδοσία της επίμαχης κατηγορίας προσωπικού βαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό, τότε και οι πιστώσεις για την παρακολουθηματική του τακτικού μισθού αποζημίωση λόγω πρόσθετης κατά χρόνο απασχολήσεως εγγράφονται στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Οικονομικών και εν συνεχεία μεταφέρονται στους αρμοδίους προς καταβολή της μισθοδοσίας φορείς της οργανικής θέσεως, ενώ εξ αντιδιαστολής συνάγεται ότι όταν η τακτική μισθοδοσία καταβάλλεται από φορέα εκτός Κρατικού Προϋπολογισμού τότε ο τελευταίος υποχρεούται σε πληρωμή και της υπερωριακής αμοιβής. Τούτων δοθέντων, η εκδοθείσα κατ' επίκληση των διατάξεων των άρθρων 20 του ν. 4024/2011 και 16 παρ. 2 του ν. 3205/2003, ΚΥΑ 292237/0022/21.1.2013, διά της οποίας ορίζεται ότι για τους υπαλλήλους που διατίθενται, μεταξύ άλλων και στα γραφεία βουλευτών από ΟΤΑ α' βαθμού, των οποίων η μισθοδοσία δεν βαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό, η αποζημίωση για υπερωριακή, απογευματινή, νυχτερινή ή Κυριακών και εξαιρεσίων ημερών εργασία, καταβάλλεται από τις Υπηρεσίες της οργανικής θέσεως των υπαλλήλων καθ' όν χρόνο τελούν σε απόσπαση και διατίθενται για την εξυπηρέτηση των γραφείων των βουλευτών, δεν κείται εκτός νομοθετικής εξουσιοδοτήσεως. Και τούτο, διότι είναι μεν αληθές ότι η ρύθμιση του άρθρου 16 παρ. 2 του ν. 3205/2003 δεν χορηγεί εξουσιοδότηση για τον καθορισμό του υποχρέου προς καταβολή των υπερωριών φορέως, πλην η ρύθμιση αυτή της ΚΥΑ δεν εισάγει πρωτογενή ρύθμιση αλλά συνιστά επιβεβαίωση των διατηρηθεισών σε ισχύ ειδικών διατάξεων των άρθρων 10 παρ. 2 του ν. 216/1974, της ΠΥΣ 19/8-2-90 που κυρώθηκε με το άρθρο 2 του ν. 1895/1990, του άρθρου 6 του ν. 1878/1990 και του άρθρου 17 παρ. 4 του ν. 2527/1997, καθώς και όσων ερμηνευτικώς συνάγονται από την ρύθμιση του άρθρου 16 παρ. 2 του ν. 3205/2003 (πρβ. ΣτΕ 2325/2013). Κατ' ακολουθίαν αυτών, σε περίπτωση αποσπάσεως υπαλλήλου από ΟΤΑ α' βαθμού στο Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και διαθέσεώς του προς εξυπηρέτηση γραφείου βουλευτού τόσο η τακτική μισθοδοσία του όσο και η αποζημίωσή του για τυχόν υπερωριακή

απασχόλησή βαρύνει τον φορέα προελεύσεως αυτού, ήτοι τον ΟΤΑ στον οποίο ο αποσπασμένος κατέχει οργανική θέση (Πρακτικά Κ.Π.Ε.Δ. στο Ι Τμ. 30ης/16.9.2013).

III. Στη συγκεκριμένη περίπτωση από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα ακόλουθα: Με την ΔΙΔΙΚ/Φ.61.1/22586/10.12.2012 απόφαση του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, ο XXX του XXX, υπάλληλος με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου του Δήμου XXX, ειδικότητας ΠΕ Βιολόγων, αποσπάστηκε στο Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και διετεθή στο Γραφείο του Βουλευτού XXX για την γραμματειακή υποστήριξη του έργου της. Δυνάμει δε της αποφάσεως αυτής εξεδόθη από τον Δήμαρχο XXX το 835/11.1.2013 φύλλο διακοπής μισθοδοσίας του εν λόγω υπαλλήλου από 31.1.2013, ένεκα της κατά τα ανωτέρω αποσπάσεως και διαθέσεώς του στο Γραφείο της ως άνω βουλευτού. Περαιτέρω, υπεβλήθη στη Διεύθυνση Διοικητικού-Οικονομικού του Δήμου XXX η από 28.2.2013 βεβαίωση της προαναφερόμενης βουλευτού, σχετικά με τις ώρες απασχολήσεως του υπαλλήλου πέραν του τακτικού ωραρίου εργασίας το Φεβρουάριο του έτους 2013, ακολούθως δε εκδόθηκε το επίμαχο χρηματικό ένταλμα πληρωμής από το Δήμο XXX, που αφορά στην καταβολή αποζημίωσης υπερωριακής απασχόλησης του ανωτέρω για το προαναφερόμενο χρονικό διάστημα, τη θεώρηση του οποίου αρνήθηκε η αρμόδια Επίτροπος. Με δεδομένα τα ανωτέρω και σε συνδυασμό με όσα έγιναν δεκτά στη μείζονα σκέψη της παρούσας πρέπει καταρχάς να επισημανθεί ότι εσφαλμένα υπολαμβάνει η διαφωνούσα Επίτροπος ότι στην προκειμένη περίπτωση εφαρμοστέα τυγχάνει η πρώτη υποπαράγραφος της παραγράφου 1.Β της Κ.Υ.Α. 2/92237/0022/21.1.2013 και συγκεκριμένα ότι διακωλυτικός λόγος για τη θεώρηση του επίμαχου εντάλματος είναι το γεγονός ότι η τακτική μισθοδοσία του φερόμενου ως δικαιούχου του εντάλματος βαρύνει ήδη τις πιστώσεις του Κρατικού Προϋπολογισμού. Και τούτο διότι η ως άνω Κ.Υ.Α., με τις διατάξεις της οποίας δεν ρυθμίζεται πρωτογενώς το θέμα ποιές πιστώσεις βαρύνονται με την τακτική μισθοδοσία των απασπασμένων υπαλλήλων, ο κανονιστικός νομοθέτης έχει προβεί σε μία κατηγοριοποίηση ως προς την καταβολή της δαπάνης που αφορά στην υπερωριακή απασχόληση των αποσπασμένων στο Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, οι οποίοι διατίθενται στα Γραφεία Βουλευτών, με βάση τις διατάξεις του δημοσιολογιστικού δικαίου, διατάξεις που ρυθμίζουν ειδικά το θέμα των πιστώσεων που βαρύνονται με την τακτική μισθοδοσία των υπαλλήλων της Κεντρικής Κυβέρνησης, των Ν.Π.Δ.Δ. ή των Ο.Τ.Α., πριν από την απόσπασή τους. Όμως, δοθέντος ότι συνιστά αυτεπαγγέλτως εξεταζόμενο ζήτημα το αν οι διατάξεις της παραγράφου 1.Β της Κ.Υ.Α. 2/92237/0022/21.1.2013 είναι εντός εξουσιοδότησης, πρέπει, με βάση τα όσα έγιναν δεκτά στη μείζονα σκέψη της παρούσας, να γίνει δεκτό ότι η εντελλόμενη με το επίμαχο χρηματικό δαπάνη είναι μη νόμιμη. Ειδικότερα, όπως προελέχθη, οι διατάξεις της προαναφερόμενης Κ.Υ.Α., με τις οποίες ορίζεται ότι με τις δαπάνες για την υπερωριακή αποζημίωση όσων υπαλλήλων ΟΤΑ α' βαθμού έχουν αποσπασθεί και διατεθεί σε γραφεία βουλευτών βαρύνονται οι φορείς που ανήκουν οργανικά, δηλαδή ο Ο.Τ.Α. α' βαθμού, αφενός κείνται εκτός νομοθετικής εξουσιοδότησης, αφετέρου έρχονται σε ευθεία αντίθεση προς τους ανώτερης τυπικής ισχύος κανόνες του άρθρου 184 παρ. 8 του ΚΚΔΚΥ και 25 του ν. 4024/2011, και ως εκ τούτου καθίστανται ανίσχυρες και δεν εφαρμόζονται. Συνακόλουθα, το επίμαχο χρηματικό ένταλμα, το οποίο έχει εκδοθεί από τον Δήμο XXX, ήτοι από τον φορέα προελεύσεως του φερομένου ως δικαιούχου, ο οποίος έχει αποσπασθεί στο Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και έχει διατεθεί προς εξυπηρέτηση γραφείου βουλευτού και όχι από

το τελευταίο αυτό Υπουργείο, που συνιστά τον φορέα υποδοχής του υπαλλήλου, ο οποίος βαρύνεται ήδη άλλωστε με την τακτική του μισθοδοσία, δεν πρέπει να θεωρηθεί. Κατά την μειοψηφούσα άποψη του μέλους Χαρίκλειας Ζάχου η εντελλόμενη δαπάνη είναι νόμιμη, αφού, όπως προεκτέθηκε, ο υπόχρεος προς καταβολή της αποζημιώσεως λόγω υπερωριακής απασχολήσεως υπαλλήλου που έχει αποσπασθεί στο Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης είναι ο φορέας της οργανικής θέσεως του υπαλλήλου, συμφώνως προς τις ειδικές διατάξεις των άρθρων 10 παρ. 2 του ν. 216/1974, της ΠΥΣ 19/8-2-90 που κυρώθηκε με το άρθρο 2 του ν. 1895/1990, του άρθρου 6 του ν. 1878/1990 και του άρθρου 17 παρ. 4 του ν. 2527/1997 καθώς και των άρθρων 20 του ν. 4024/2011, 16 παρ. 2 του ν. 3205/2003 και της κατ' εξουσιοδότηση των τελευταίων εκδοθείσης ΚΥΑ 2/8554/0022/30.1.2012. Συνεπώς, νομίμως η δαπάνη για την καταβολή αποζημιώσεως λόγω υπερωριακής απασχολήσεως βαρύνει τον φορέα της οργανικής θέσεως του φερομένου ως δικαιούχου, ήτοι τον Δήμο XXX, ανεξαρτήτως του αν στην προκειμένη περίπτωση νομίμως καταβάλλεται η τακτική μισθοδοσία του συγκεκριμένου υπαλλήλου από το Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, ζήτημα το οποίο εκφεύγει του ελέγχου νομιμότητας της εντελλόμενης με το επίμαχο χρηματικό ένταλμα δαπάνης. Η γνώμη όμως αυτή δεν εκράτησε.

Για τους λόγους αυτούς

Το 88, οικονομικού έτους 2013, χρηματικό ένταλμα πληρωμής του Δήμου XXX δεν πρέπει να θεωρηθεί.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΚΛΙΜΑΚΙΟ ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΔΑΠΑΝΩΝ ΣΤΟ Ι ΤΜΗΜΑ
ΠΡΑΞΗ 17/2015

Αποτελούμενο από την Πρόεδρο του Κλιμακίου, Γεωργία Μαραγκού, Σύμβουλο, την Ελένη Σκορδά, Πάρεδρο και, κωλυομένων των λοιπών Παρέδρων, την Εισηγήτρια Ελένη Κατσούρα (εισηγήτρια).

Συνεδρίασε στην αίθουσα διασκέψεων του Καταστήματός του, που βρίσκεται στην Αθήνα, στις 12 Ιανουαρίου 2015, με την παρουσία της Γραμματέα του Ευδοξίας Στυλιανίδου, για να αποφανθεί ύστερα από σχετική διαφωνία που ανέκυψε μεταξύ της αναπληρώτριας Επιτρόπου του Ελεγκτικού Συνεδρίου στον πρώην Οργανισμό Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης (Ο.Ε.Ε.Κ.) και του Δήμου XXX, σχετικά με τη θεώρηση ή μη των 245, 246 και 247, οικονομικού έτους 2014, χρηματικών ενταλμάτων πληρωμής του ως άνω Δήμου.

Μελέτησε τα σχετικά έγγραφα και
Αφού έλαβε υπόψη

Την 312/18.12.2014 έγγραφη γνώμη του Αντεπιτρόπου Επικρατείας της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου Ευάγγελου Καραθανασόπουλου, κωλυομένου του Γενικού Επιτρόπου της Επικρατείας, με την οποία προτείνεται η μη θεώρηση των ανωτέρω χρηματικών ενταλμάτων πληρωμής.

Σκέφθηκε κατά το νόμο

Ι. Η αναπληρώτρια Επίτροπος του Ελεγκτικού Συνεδρίου στον πρώην Οργανισμό Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης (Ο.Ε.Ε.Κ.), με την 15/22.10.2014 πράξη της, αρνήθηκε να θεωρήσει τα 245, 246 και 247, οικονομικού έτους 2014, χρηματικά εντάλματα πληρωμής του Δήμου XXX, που αφορούν στην καταβολή των ποσών 130,25, 130,25 και 72,53 ευρώ, στην XXX, υπάλληλο του ως άνω Δήμου, αποσπασμένη σε γραφείο βουλευτού, ως υπερωριακή αποζημίωση για τους μήνες Ιούνιο, Ιούλιο και Αύγουστο αντίστοιχα. Ως αιτιολογία της μη θεώρησης η αναπληρώτρια Επίτροπος προέβαλε ότι η δαπάνη για την υπερωριακή αποζημίωση της ως άνω υπαλλήλου μη νομίμως βαρύνει τις πιστώσεις του Δήμου XXX, φορέα προέλευσης της εν λόγω υπαλλήλου. Και τούτο διότι, μετά την ΔΙΔΙΚ/Φ.61.1/25320/26.10.2012 απόφαση του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, δυνάμει της οποίας η ανωτέρω υπάλληλος αποσπάστηκε στο ως άνω Υπουργείο και διετεθή σε γραφείο βουλευτού, εκδόθηκε το 41096/10.12.2012 φύλλο διακοπής μισθοδοσίας του Δήμου XXX και διακόπηκε από 1.1.2013 η μισθοδοσία αυτής από τον οικείο Δήμο. Περαιτέρω, με την ΔΙΔΙΚ/Φ.61.1/15005/27.6.2014 απόφαση του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, έπαυσε από 27.5.2014 η διάθεση της ως άνω υπαλλήλου στο γραφείο του συγκεκριμένου βουλευτή και ακολούθως, με την ίδια απόφαση, η τελευταία αποσπάστηκε σε γραφείο έτερου βουλευτή από 13.6.2014. Ως εκ τούτου, κατά τα προβαλλόμενα από την Επίτροπο, εφόσον η δαπάνη για τη μισθοδοσία της συγκεκριμένης υπαλλήλου δεν βαρύνει πλέον τις πιστώσεις του Δήμου XXX, πρέπει η δαπάνη για την υπερωριακή αποζημίωση αυτής, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 25 του ν. 4024/2011 και της Κ.Υ.Α.2/92237/0022/21.1.2013, να βαρύνει τις πιστώσεις του φορέα υποδοχής και δη

του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης. Ακολούθως, ο Δήμος XXX επανυπέβαλε τα ανωτέρω χρηματικά εντάλματα πληρωμής προς θεώρηση με το 47068/4.12.2014 έγγραφο της Προϊσταμένης Διεύθυνσης Οικονομικών και των επισυναπτομένων σχετικών εγγράφων, υποστηρίζοντας τη νομιμότητα της εντελλόμενης δαπάνης για τους διαλαμβανόμενους σε αυτά λόγους. Η αναπληρώτρια Επίτροπος όμως, ενέμεινε στην άρνησή της, με αποτέλεσμα να ανακύψει διαφωνία, για την άρση της οποίας νομίμως απευθύνεται, με την από 8.12.2014 έκθεσή της, στο Κλιμάκιο τούτο.

II. Α. Το ν.δ/γμα 216/1974 «Περί συστάσεως Υπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως» (Α' 367) ορίζει στο άρθρο 10 ότι «1. (... 2. Δι' αποφάσεων του Υπουργού Προεδρίας Κυβερνήσεως και του κατά περίπτωση αρμοδίου Υπουργού, εκδιδόμενων κατά παρέκκλιση από πάσης ισχύουσας διατάξεως επιτρέπεται η παρά τω Υπουργείω απόσπασις δημοσίων υπαλλήλων η υπαλλήλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή επιχειρήσεων κοινής ωφελείας ή τραπεζών ελεγχόμενων υπό του Κράτους. Αι αποσπάσεις είναι υποχρεωτικάί δια τους αποσπώμενους υπαλλήλους, ως και δια τας υπηρεσίας εις ας ούτοι ανήκουν, ο δε χρόνος της αποσπάσεως των λογίζεται, δια πάσαν συνέπειαν, ως χρόνος πραγματικής υπηρεσίας εν τη θέσει ην ούτοι οργανικώς κατέχουν. Η μισθοδοσία εν γένει των αποσπώμενων βαρύνει τας υπηρεσίας και τους φορείς, εξ ων ούτοι αποσπώνται». Περαιτέρω, ο ν. 1735/1987 «Προσλήψεις στο δημόσιο τομέα, κοινωνικός έλεγχος στη δημόσια διοίκηση, πολιτικά δικαιώματα και άλλες διατάξεις» (Α' 195) όρισε στο άρθρο 19 αυτού, υπό τον τίτλο «Γενική αποστολή Υπουργείου Προεδρίας της Κυβερνήσεως», ότι «(...) 4. Αποσπάσεις υπαλλήλων στο Υπουργείο Προεδρίας της Κυβέρνησης, σύμφωνα με το άρθρο 10 παρ. 2 του ν.δ. 216/1974 (...), επιτρέπονται από όλους τους φορείς του δημόσιου τομέα», ενώ ο ν. 1878/1990 «Τροποποίηση των διατάξεων δευτεροβάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης ν. 1622/1986 και άλλες διατάξεις» (Α' 33), στο άρθρο 6 αυτού, υπό τον τίτλο «Κύρωση Πράξης Υπουργικού Συμβουλίου» ορίζει ότι «Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου αριθ. 19/8-2-90 (ΦΕΚ 16 τ. Α' 13-2-90), που έχει ως εξής: "Διάθεση υπαλλήλων του Δημοσίου και του ευρύτερου Δημόσιου Τομέα για τη γραμματειακή υποστήριξη του έργου των Βουλευτών" (...). 1. Με απόφαση του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης επιτρέπεται, υπάλληλοι του δημοσίου και Ν.Π.Δ.Δ. ή φορέων του ευρύτερου Δημοσίου Τομέα που υπηρετούν ή αποσπώνται στο Υπουργείο Προεδρίας της Κυβέρνησης να διατίθενται σε γραφεία βουλευτών για την ενίσχυση της γραμματειακής υποστήριξης του έργου των βουλευτών. (...). 5. Οι υπάλληλοι που διατίθενται για τη γραμματειακή εξυπηρέτηση των βουλευτών καμμία σχέση υπηρεσιακή ή άλλη έχουν με την Βουλή και εξακολουθούν να μισθοδοτούνται και να εξελίσσονται υπηρεσιακώς βάσει του υπηρεσιακού καθεστώτος των υπηρεσιών στις οποίες ανήκουν οργανικώς χωρίς καμμία επιβάρυνση της Βουλής (...)».

Ακολούθως, ο ν. 1895/1990 «Συμπλήρωση διατάξεων του ν. 1882/1990, ρύθμιση συναφών θεμάτων και άλλες διατάξεις» (Α' 116) ορίζει στο άρθρο 2 ότι «Στους υπαλλήλους, που διατίθενται για τη γραμματειακή υποστήριξη των βουλευτών και Ελλήνων βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καταβάλλονται οι αποδοχές που λαμβάνουν οι υπάλληλοι των υπηρεσιών στις οποίες ανήκουν οργανικά. Στις αποδοχές περιλαμβάνονται τα πάσης φύσεως επιδόματα και πρόσθετες παροχές της οργανικής τους θέσης», ενώ ο ν. 2190/1994 «Σύσταση ανεξάρτητης αρχής για την επιλογή προσωπικού και ρύθμιση θεμάτων διοίκησης» (Α' 28) ορίζει στο άρθρο 32, υπό τον τίτλο «Ειδικά θέματα», ότι «(...) 2. Επιτρέπεται εφεξής η διάθεση υπαλλήλων των υπηρεσιών και νομικών προσώπων της παρ. 1 του άρθρου 14 του

παρόντος νόμου στα γραφεία βουλευτών και Ελλήνων βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 1878/1990 (...) και των άρθρων 2 και 3 του ν. 1895/1990 (...), όπως τροποποιήθηκαν με το άρθρο 39 του ν. 1968/1991 (...). 4. Εφεξής η απόσπαση υπαλλήλων στο Υπουργείο Προεδρίας της Κυβέρνησης για διάθεσή τους σε βουλευτές και Έλληνες βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου γίνεται με απόφαση μόνο του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης, μετά εξακρίβωση της συνδρομής των νόμιμων προϋποθέσεων». Περαιτέρω, με το άρθρο 20 του ν. 2386/1996 «Ρυθμίσεις θεμάτων εθνικών κληροδοτημάτων, δημοσίων και ανταλλαξιμών κτημάτων και άλλες διατάξεις» (Α' 43) ορίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι «(...) 6. Επιτρέπεται εφεξής η απόσπαση στη Γενική Γραμματεία Δημόσιας Διοίκησης του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, για διάθεση σε βουλευτές και Έλληνες βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου υπαλλήλων και δικηγόρων με πάγια αντιμισθία από φορείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα, όπως αυτός οριοθετείτο πριν την ισχύ του άρθρου 51 παρ. 1 του ν. 1892/1990 (ΦΕΚ 101 Α') (...)». Εν συνεχεία, με το άρθρο 17 του ν. 2527/1997 «Τροποποίηση και συμπλήρωση διατάξεων του Ν. 2190/1994 και άλλες διατάξεις» ορίστηκε ότι «(...) 4. Από 1ης Ιανουαρίου 1998 οι αποδοχές της οργανικής θέσης των αποσπώμενων σε δημόσιες υπηρεσίες ή Ν.Π.Δ.Δ. υπαλλήλων βαρύνουν τους φορείς στους οποίους αποσπώνται. Εξαιρούνται από τη ρύθμιση αυτή οι αποσπώμενοι (...) στο Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης για διάθεσή τους σε γραφεία (...) βουλευτών (...) καθώς και οι περιπτώσεις για τις οποίες ρυθμίζεται ειδικώς το θέμα των αποδοχών των αποσπώμενων από ισχύουσες κατά τη δημοσίευση του παρόντος διατάξεις», ενώ, με την παράγραφο 3 του άρθρου 20 του ν. 2592/1998 (Α' 57), όπως αυτή τροποποιήθηκε με το άρθρο 47 του ν. 2648/1998 (Α' 238) ορίστηκε ότι «Οι διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 17 του ν. 2527/1997 (...) ισχύουν από 1ης Ιανουαρίου 2001». Ακολούθως, ο ν. 3205/2003 «Μισθολογικές ρυθμίσεις λειτουργών και υπαλλήλων του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α., μονίμων στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και αντιστοίχων της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος και άλλες συναφείς διατάξεις» (Α' 297), στην παράγραφο 2 του άρθρου 16, όπως αυτή ισχύει από 1.1.2004, ήτοι μετά την τροποποίησή της με την παράγραφο 3 του άρθρου 9 του ν. 3408/2005 (Α' 272), όρισε ότι «Η διαπίστωση και ο καθορισμός των ωρών υπερωριακής, νυκτερινής ή Κυριακών και εξαιρέσιμων ημερών απασχόλησης των υπαλλήλων που είναι αποσπασμένοι ή διατίθενται ή διορίζονται για την εξυπηρέτηση των κατωτέρω Γραφείων και καλύπτουν οργανικές θέσεις των Γραφείων αυτών, θα γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, στην αρχή κάθε έτους και δεν μπορεί να υπερβαίνει τις: α. (...) ώρες μηνιαίως ανά υπάλληλο (...) των Γραφείων των Βουλευτών (...). Οι πιστώσεις για την υπερωριακή, νυκτερινή ή Κυριακών και εξαιρέσιμων ημερών απασχόληση των υπαλλήλων που είναι αποσπασμένοι ή διατίθενται για την εξυπηρέτηση των Γραφείων των Βουλευτών (...) των οποίων η μισθοδοσία βαρύνει τον κρατικό Προϋπολογισμό, εγγράφονται στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών και μεταφέρονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών στους αρμόδιους, για την πληρωμή των αποζημιώσεων, φορείς. (...)». Περαιτέρω, ο Κώδικας Καταστάσεως Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 3584/2007 (Α' 143), στο Μέρος Πρώτο αυτού που περιλαμβάνει ρυθμίσεις για τους μονίμους υπαλλήλους των ΟΤΑ (βλ. άρθρο 3) και στο Κεφάλαιο ΣΤ', που επιγράφεται «Υπηρεσιακές Μεταβολές Κατάστασης Υπαλλήλου», ορίζει στο άρθρο 73 όπως ισχύει, υπό τον τίτλο «Απόσπαση», ότι «(...) 10. Επιτρέπεται η απόσπαση σε γραφεία

βουλευτών ή Ελλήνων βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατά τις ισχύουσες ειδικές διατάξεις, με την επιφύλαξη της περίπτωσης β' της παρ. 14 του παρόντος. (...). 13. Οι αποδοχές του υπαλλήλου που αποσπάστηκε, καθώς και οι ασφαλιστικές εισφορές βαρύνουν το φορέα στον οποίο έγινε η απόσπαση (...). 15. Ειδικές διατάξεις διατηρούνται σε ισχύ», ενώ στο άρθρο 184 διαλαμβάνει ομοίως περιεχομένου ρυθμίσεις για τους υπαλλήλους με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου. Ακόμα, στο άρθρο 232 του ίδιου Κώδικα, με τίτλο «Καταργούμενες διατάξεις», ορίζεται ότι «Καταργείται κάθε γενική ή ειδική διάταξη που αντίκειται στις διατάξεις του παρόντος Κώδικα ή ρυθμίζει διαφορετικά τα θέματα που διέπονται από αυτόν». Εξάλλου, ο ν. 4024/2011 «Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις, ενιαίο μισθολόγιο - βαθμολόγιο, εργασιακή εφεδρεία και άλλες διατάξεις εφαρμογής του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής 2012-2015», στο Κεφάλαιο Β' αυτού, που επιγράφεται «Σύστημα βαθμολογικών προαγωγών και μισθολογικής εξέλιξης των υπαλλήλων του Κράτους, των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α' και Β' βαθμού και άλλων φορέων του δημοσίου τομέα και συναφείς διατάξεις», ορίζει στο άρθρο 4, υπό τον τίτλο «Πεδίο Εφαρμογής», ότι «1. Στις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου υπάγονται οι μόνιμοι και δόκιμοι πολιτικοί υπάλληλοι και οι υπάλληλοι με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου (ΙΔΑΧ): (...) β) των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) πρώτου και δευτέρου βαθμού. (...)» και στο άρθρο 25, με τίτλο «Αποδοχές υπαλλήλων που αποσπώνται ή μετακινούνται», όπως αυτό συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε διαδοχικώς με την παρ.2 του άρθρου 1 της από 31.12.2011 Π.Ν.Π., Α' 268/31.12.2011, με την παρ.19 άρθρου 4 του ν. 4038/2012 (Α' 14/2.2.2012), την παρ.15 του άρθρου ενάτου του ν. 4057/2012 (Α' 54/14.3.2012), την παρ. 4 του άρθρου 44 του ν. 4071/2012 (Α' 85/11.04.2012) και το άρθρο 7 του ν. 4148/2013 (Α' 99/26.4.2013) και ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, ότι «Οι υπάλληλοι που αποσπώνται ή μετακινούνται από την Υπηρεσία τους σε άλλη Υπηρεσία του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ., Ν.Π.Ι.Δ. και Ο.Τ.Α. λαμβάνουν τις μηνιαίες αποδοχές του βαθμού και του μισθολογικού τους κλιμακίου. Σε κάθε περίπτωση από 1.1.2012 η καταβολή των αποδοχών των αποσπασμένων διενεργείται από την υπηρεσία στην οποία έχουν τοποθετηθεί με την επιφύλαξη των διατάξεων του π.δ/τος 351/1991 (Α' 121), όπως ισχύει, του π.δ/τος 63/2005 (Α' 98), του άρθρου 60 του ν. 590/1977 ή άλλων αντίστοιχων διατάξεων για την ίδια κατηγορία νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, του άρθρου 36 του ν. 849/1978 (Α' 232) των διατάξεων του ν. 3691/2008 (Α' 166), όπως τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν με τις διατάξεις του ν. 3932/2011 (Α' 49) για την «Αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας και ελέγχου των δηλώσεων περιουσιακής κατάστασης», καθώς και των ειδικών διατάξεων που ορίζουν ρητά ότι οι αποσπώμενοι λαμβάνουν τις αποδοχές τους από τον φορέα της οργανικής τους θέσης. Οι διατάξεις των δύο πρώτων εδαφίων του παρόντος άρθρου δεν αφορούν τις αποσπάσεις σε νομικά πρόσωπα των άρθρων 1 παρ. 4, 60 του ν. 590/1977 (Α' 146), 26 του ν. 3432/2006 (Α' 14), 44 του ν. 3848/2010 (Α' 71) και του βασιλικού διατάγματος της 25.1/13.2.1843 (ΦΕΚ 4) και σε νομικά πρόσωπα της ίδιας κατηγορίας με τα ανωτέρω ή εποπτευόμενα από αυτά. Επίσης, οι διατάξεις των δύο πρώτων εδαφίων δεν αφορούν στις αποσπάσεις, που γίνονται δυνάμει της παραγράφου 14 του άρθρου 6 του ν. 1674/1986 (Α' 203), της παραγράφου 2 του άρθρου 46 του ν. 2413/1996 (Α' 124), της παραγράφου 14 του άρθρου 8 του ν. 3194/2003 (Α' 267) και του άρθρου 25 του ν. 3577/2007 (Α' 130). Η ισχύς του προηγούμενου εδαφίου αρχίζει από 1.1.2012. (...)», ενώ ο ίδιος νόμος στο Κεφάλαιο Β' και στο άρθρο 20 αυτού, με τίτλο «Υπερωριακή Εργασία», όπως ίσχυε κατά τον

κρίσιμο χρόνο, όριζε ότι «(...) 7. (...) εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις (...) της παρ. 2 του άρθρου 16 του ν. 3205/2003 (...) με την επιφύλαξη των παραγράφων 3 και 4 του παρόντος άρθρου». Τέλος, κατ' επίκληση, μεταξύ άλλων διατάξεων και εκείνων του άρθρου 20 του ν. 4024/2011 και της εξουσιοδοτικής διατάξεως της παραγράφου 2 του άρθρου 16 του ν. 3205/2003, εξεδόθη η 2/92237/0022/21.1.2013 κοινή απόφαση των Υπουργών Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Οικονομικών «Καθιέρωση υπερωριακής απογευματινής, νυχτερινής, Κυριακών και εξαιρέσιμων ημερών εργασίας για τους υπαλλήλους που είναι αποσπασμένοι ή διατίθενται στα Γραφεία (...) των Βουλευτών (...)» (Τεύχος Υπαλλήλων Ειδικών Θέσεων και Οργάνων Διοίκησης Φορέων του Δημοσίου και Ευρύτερου Δημόσιου Τομέα, αριθ. φύλλου 25/24.1.2013), με την οποία ορίστηκαν τα ακόλουθα: «1. Εγκρίνουμε την καθιέρωση υπερωριακής απογευματινής, νυχτερινής, Κυριακών και εξαιρέσιμων ημερών εργασίας, για το προσωπικό που αποσπάται ή διατίθεται (...) στα κατωτέρω Γραφεία και καλύπτει οργανικές θέσεις, σύμφωνα με τις ισχύουσες περί αυτών διατάξεις, για το χρονικό διάστημα από τη δημοσίευση της παρούσας μέχρι 31.12.2013, ως εξής: Α1. (...). Β. Για τους υπαλλήλους που είναι αποσπασμένοι ή διατίθενται για την εξυπηρέτηση των Γραφείων των Βουλευτών (...), μέχρι είκοσι πέντε (25) ώρες συνολικά το μήνα για κάθε υπάλληλο, ως ακολούθως: (...). Οι πιστώσεις για την υπερωριακή απογευματινή, νυχτερινή απασχόληση ή απασχόληση τις Κυριακές και εξαιρέσιμες ημέρες των παραπάνω υπαλλήλων της περίπτωσης Β των οποίων η μισθοδοσία βαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό (Αποκεντρωμένες Διοικήσεις, Υπουργεία, Νοσοκομεία κλπ.) εγγράφονται στον προϋπολογισμό των ανωτέρω φορέων για την πληρωμή των αποζημιώσεων. Για τους υπαλλήλους που διατίθενται ή αποσπώνται στα παραπάνω Γραφεία της ίδιας περίπτωσης Β από νομικά πρόσωπα και ΟΤΑ α' και β' βαθμού, των οποίων η μισθοδοσία δεν βαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό, η αποζημίωση για υπερωριακή απογευματινή, νυχτερινή ή Κυριακών και εξαιρέσιμων ημερών εργασία, θα καταβάλλεται από τις Υπηρεσίες που ανήκουν οργανικά οι παραπάνω υπάλληλοι, για όσο χρονικό διάστημα είναι αποσπασμένοι ή διατίθενται στα προαναφερόμενα γραφεία (...)).

Β. Από το συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων συνάγονται τα ακόλουθα: Με την διάταξη του άρθρου 10 παρ. 2 του ν. 216/1974 θεσπίσθηκε η δυνατότητα υποχρεωτικής αποσπάσεως, μεταξύ άλλων κατηγοριών μισθωτών και δημοσίων υπαλλήλων στο Υπουργείο Προεδρίας της Κυβερνήσεως, κατά παρέκκλιση κάθε άλλης διατάξεως, η δε μισθοδοσία αυτών, κατά την ρητή διατύπωση της οικείας ρυθμίσεως, εξακολουθούσε να βαρύνει τον φορέα της οργανικής τους θέσης. Εν συνεχεία, με την ΠΥΣ 19/8-2-90 που κυρώθηκε με τα άρθρα 6 του ν. 1878/1990 και 2 του ν. 1895/1990, προβλέφθηκε η δυνατότητα διαθέσεως υπαλλήλων υπηρετούντων στο ανωτέρω Υπουργείο και ήδη Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης βλ. άρθρο 20 παρ. 6 του ν. 2386/1996, περί αποσπάσεως των προς διάθεση υπαλλήλων στην συσταθείσα βάσει του π.δ/τος 400/1995, Α' 226 στο τελευταίο ως άνω Υπουργείο, Γενική Γραμματεία Δημόσιας Διοίκησης, η οποία μετονομάσθηκε με το άρθρο 24 παρ.1 του ν. 3200/2003, Α',281) σε Γενική Γραμματεία Δημόσιας Διοίκησης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και ανασυγκροτήθηκε ως Υπουργείο με το άρθρο 1 του π.δ/τος 65/2011,Α',147) ή αποσπασθέντων σε αυτό προς εξυπηρέτηση γραφείων βουλευτών, με πλήρη διατήρηση των αποδοχών της οργανικής τους θέσεως και χωρίς οικονομική επιβάρυνση της Βουλής, ενώ με τις ρυθμίσεις των άρθρων 32 του ν. 2190/1994 και 20 του ν. 2386/1996 επανακαθορίστηκε η διαδικασία αποσπάσεως καθώς και οι φορείς από τους οποίους είναι δυνατή η απόσπαση των υπαλλήλων με σκοπό την

πρόσκαιρη στελέχωση των γραφείων των βουλευτών. Περαιτέρω, με την διάταξη του άρθρου 17 του ν. 2527/1997 επιχειρήθηκε από τον νομοθέτη η εκ νέου καθολική ρύθμιση του ζητήματος του βαρυνομένου με την μισθοδοσία αποσπασμένων υπαλλήλων φορέως, επελέγη δε ο κανόνας της επιβαρύνσεως του φορέως υποδοχής με εξαίρεση την περίπτωση της αποσπάσεως και διαθέσεως υπαλλήλων σε γραφεία βουλευτών για τους οποίους διατηρήθηκε η ρύθμιση του άρθρου 10 παρ. 2 του ν. 216/1974, ήτοι η επιβάρυνση του φορέως της οργανικής θέσεως του υπαλλήλου. Εν συνεχεία, όμως, ειδικώς για τους υπαλλήλους των ΟΤΑ, εισήχθη πλήρης ρύθμιση του θεσμού της αποσπάσεως ως υπηρεσιακής μεταβολής, με τα άρθρα 73 και 184 του Κώδικα Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων, στα οποία περιελήφθη ρητώς και η περίπτωση της αποσπάσεως σε γραφείο βουλευτή με την διαδικασία που προβλέπεται από τις ανωτέρω ειδικότερες διατάξεις, για την οποία, άλλωστε, γίνεται και ρητή επιφύλαξη στο νόμο. Ως προς το ζήτημα δε της μισθοδοσίας των τελούντων σε απόσπαση υπαλλήλων, ο Κώδικας αυτός επαναλαμβάνοντας και την αντίστοιχη ρύθμιση του άρθρου 133 του προϊσχύοντος Κώδικα καταστάσεως προσωπικού της τοπικής αυτοδιοικήσεως (ν. 1188/1981), προέβλεψε στην παράγραφο 13 του άρθρου 73 αυτού τον κανόνα ότι η σχετική δαπάνη βαρύνει τον φορέα υποδοχής του αποσπασμένου (βλ. αντίστοιχα άρθρο 184 παρ. 8 του ιδίου Κώδικα για τους υπαλλήλους με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου). Ενόψει δε και της διατάξεως του άρθρου 232 του ιδίου Κώδικα, περί καταργήσεως πάσης άλλης γενικότερης ή ειδικότερης διατάξεως που έρχεται σε αντίθεση με τις ρυθμίσεις του, από την έναρξη ισχύος του, πρέπει να θεωρούνται κατηργημένες, ως προς το προσωπικό των ΟΤΑ που αποσπάται και διατίθεται στα βουλευτικά γραφεία, τόσο οι ρυθμίσεις του άρθρου 10 παρ. 2 του ν. 216/1974 όσο και εκείνες του άρθρου 17 παρ. 4 του ν. 2527/1997, στον βαθμό που ρύθμιζαν κατά τρόπο διαφορετικό το ζήτημα της υπόχρεης προς καταβολή μισθού Υπηρεσίας, δοθέντος ότι οι διατάξεις αυτές δεν παρίστανται ειδικότερες εν σχέσει προς τις ρυθμίσεις του Κώδικα αυτού, ούτως ώστε να είναι δυνατή η εφαρμογή της παραγράφου 15 του άρθρου 73 του Κώδικα Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων περί διατηρήσεως ειδικότερων διατάξεων (βλ. αντίστοιχα άρθρο 184 παρ. 10 του ιδίου Κώδικα). Και τούτο, διότι α) η ρύθμιση του άρθρου 10 παρ. 2 του ν. 216/1974 ρύθμιζε κατά τρόπο γενικό την διαδικασία και τους όρους αποσπάσεως υπαλλήλων από τους παρατιθέμενους σ' αυτήν φορείς στο Υπουργείο Προεδρίας της Κυβερνήσεως, χωρίς κατά τον χρόνο θεσπίσεώς της να συνδέεται ειδικώς με την απόσπαση προς περαιτέρω διάθεση σε γραφεία βουλευτών και β) η διάταξη του άρθρου 17 παρ. 2 του ν. 2527/1997 συνιστά ομοίως γενική ρύθμιση που εισήχθη με σκοπό την συνολική διευθέτηση των βαρυνομένων με την μισθοδοσία αποσπασμένων υπαλλήλων φορέων, στην ρύθμιση δε αυτή εντάσσεται και η απλή επανάληψη της ήδη ισχύουσας εξαιρέσεως για τους υπαλλήλους που υπηρετούν προσωρινώς σε γραφεία βουλευτών. Συνεπώς, οι διατάξεις αυτές είναι γενικότερες των θεσπισθεισών με τον Κώδικα Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων, οι οποίες αφορούν αποκλειστικώς τους υπαλλήλους που αποσπώνται από ΟΤΑ (πρβλ. Γνωμ. ΝΣΚ 418/2012 και *mutatis mutandis* ΕΣ Ι Τμ. 24, 2/2012, 203/2010, 272/2008, Κλιμ. Προλ. Ελ. Δαπ.στο Ι Τμ. 199/2013, ΣτΕ 2727/2001) και, ως εκ τούτου, μετά την θέση σε ισχύ του Κώδικα αυτού, οι δαπάνες μισθοδοσίας της ειδικής κατηγορίας προσωπικού που υπηρετεί κατόπιν αποσπάσεως και διαθέσεως σε γραφεία βουλευτών, βαρύνουν τον φορέα υποδοχής. Ο κανόνας, άλλωστε, αυτός συνάδει και προς την ειδική λειτουργία και αποστολή των ΟΤΑ που συνίστανται, κατ' αρχήν, στην διοίκηση των τοπικών τους υποθέσεως, για τις οποίες οφείλουν να διαθέτουν τους πόρους τους (102 παρ. 1 και 5 του Συντάγματος), η απόσπαση δε υπαλλήλου ΟΤΑ και η περαιτέρω διάθεσή του σε

γραφείο βουλευτή για την εξυπηρέτησή του εντάσσεται στο πλαίσιο της κρατικής μέριμνας για την διευκόλυνση και προαγωγή της κοινοβουλευτικής λειτουργίας. Συνεπώς, η υπηρεσιακή αυτή μεταβολή δεν συνδέεται προς την διοίκηση τοπικών υποθέσεων ούτως ώστε να δικαιολογείται η επίρριψη του σχετικού οικονομικού βάρους στους ΟΤΑ, ως φορείς προελεύσεως των αποσπασμένων υπαλλήλων. Περαιτέρω και με την νεοπαγή ρύθμιση του άρθρου 25 του ν. 4024/2011, διά της οποίας, πλην ειδικών εξαιρέσεων, περί των οποίων δεν πρόκειται στην υπό κρίση υπόθεση, θεσπίσθηκε με σκοπό την διευκόλυνση της κινητικότητας των υπαλλήλων, ο κανόνας της επιβαρύνσεως του φορέως υποδοχής με το μισθολογικό βάρος των αποσπασμένων υπαλλήλων, ούτως ώστε να αποτρέπεται η διάσπαση του εργοδότη – φορέως, επιβεβαιώθηκε η ρύθμιση του άρθρου 73 του Κώδικα Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων, ενώ, ως εκ της κατά τα ανωτέρω καταργήσεως, ως προς τους ΟΤΑ α' βαθμού, των διατάξεων που προέβλεπαν την επιβάρυνση αυτών ως φορέων προελεύσεως των αποσπασμένων από αυτούς υπαλλήλων που έχουν διατεθεί σε γραφεία βουλευτών (άρθρο 2 παρ. 10 του ν. 216/1974 και 17 παρ. 4 του ν. 2527/1997), οι σχετικές διατάξεις δεν εμπίπτουν στις ειδικές ρυθμίσεις υπέρ των οποίων προβλέπεται η επιφύλαξη του άρθρου 25 παρ. 1 του ν. 4024/2011. Στο πλαίσιο αυτό και υπό το φως των ανωτέρω παραδοχών πρέπει να ερμηνευθούν και οι διατάξεις που οργανώνουν το ζήτημα της υπερωριακής αποζημιώσεως της κατηγορίας αυτής υπαλλήλων, ήτοι οι διατάξεις του άρθρου 16 παρ. 2 του ν. 3205/2003, που διατηρήθηκαν σε ισχύ με την ρύθμιση του άρθρου 20 του ν. 4024/2011, και διά των οποίων ορίζεται ότι όταν η κύρια μισθοδοσία της επίμαχης κατηγορίας προσωπικού βαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό, τότε και οι πιστώσεις για την παρακολουθηματική του τακτικού μισθού αποζημίωση λόγω πρόσθετης κατά χρόνο απασχολήσεως εγγράφονται στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Οικονομικών και εν συνεχεία μεταφέρονται στους αρμοδίους προς καταβολή της μισθοδοσίας φορείς. Ειδικότερα, με την διάταξη αυτή, χωρίς να θεσπίζεται πρωτογενής ρύθμιση ως προς τον φορέα που είναι υπόχρεος προς καταβολή της κυρίας μισθοδοσίας των υπηρετούντων σε γραφεία βουλευτών, ρυθμίζεται αποκλειστικώς η διαδικασία μεταφοράς πιστώσεων από το Υπουργείο Οικονομικών στον φορέα εκείνο που βαρύνεται με την τακτική μισθοδοσία του υπαλλήλου. Συνακόλουθα, με την ως άνω διάταξη ρυθμίζεται μόνο η κάλυψη των δαπανών που ανακύπτουν από την υπερωριακή απασχόληση των απασπασμένων εκείνων που η τακτική μισθοδοσία τους βαρύνει τις πιστώσεις του Κρατικού Προϋπολογισμού και δεν καταλαμβάνει τις περιπτώσεις εκείνες αποσπασμένων των Ο.Τ.Α. α' βαθμού που η τακτική τους μισθοδοσία, πριν την απόσπαση, βάρυνε τις πιστώσεις του οικείου Δήμου. Εξάλλου, εκ της σιωπής του νόμου ως προς τους υπαλλήλους εκείνους που η τακτική τους μισθοδοσία δεν βαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό δεν δύναται να συναχθεί αντίθετο επιχείρημα, και δη ότι στην περίπτωση που οι πόροι της κυρίας μισθοδοσίας των διατεθέντων σε γραφεία βουλευτών υπαλλήλων δεν αντλούνται από πιστώσεις του Κρατικού Προϋπολογισμού (π.χ. ως προς τους αποσπασμένους υπαλλήλους των ΟΤΑ α' και β' βαθμού), τότε η σχετική δαπάνη αποζημιώσεως της υπερωριακής απασχολήσεως, βαρύνει τις πιστώσεις του προϋπολογισμού του οικείου φορέως προελεύσεως. Και τούτο διότι λόγω της δημοσιονομικής επιβάρυνσης που προκαλείται από την πρόσθετη απασχόληση των αποσπασμένων που διατίθενται σε γραφεία Βουλευτών, η οποία είναι πολλαπλάσια της αντίστοιχης για την πρόσθετη απασχόληση των υπηρετούντων στο Δήμο, θα έπρεπε να προβλέπεται με ρητή διάταξη νόμου ο τρόπος κάλυψης των σχετικών δαπανών. Περαιτέρω, με την διάταξη του άρθρου 16 παρ. 2 του ν. 3205/2003 παρέχεται εξουσιοδότηση στην κανονιστικώς δρώσα Διοίκηση, ως

προς την διαπίστωση και τον καθορισμό των ωρών υπερωριακής, νυκτερινής ή Κυριακών και εξαιρέσιμων ημερών απασχόλησης της κατηγορίας αυτής υπαλλήλων και όχι ως προς τον καθορισμό του φορέα που βαρύνεται με τις σχετικές δαπάνες. Συνεπώς, η ρύθμιση της κατ' εξουσιοδότηση της ως άνω διατάξεως εκδοθείσας ΚΥΑ 2/92237/0022/21.1.2013, διά της οποίας προβλέπεται ότι οι δαπάνες για την υπερωριακή αποζημίωση των αποσπασμένων από ΟΤΑ α' βαθμού υπαλλήλους βαρύνουν τον προϋπολογισμό των ΟΤΑ, αφενός κείται εκτός νομοθετικής εξουσιοδότησεως και αφετέρου έρχεται σε ευθεία αντίθεση προς τους ανώτερης τυπικής ισχύος κανόνες του άρθρου 73 παρ. 13 του Κώδικα Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων και 25 του ν. 4024/2011, που προβλέπουν ότι οι αποδοχές των τελούντων σε απόσπαση υπαλλήλων καταβάλλονται από τον φορέα υποδοχής τους (βλ. ΕΣ Κλιμ. Πρωτ. Ελ. Δαπ. στο Ι Τμήμα 49/2014 όπου και μειοψ. και Πρακ. Κλιμ. Πρωτ. Ελ..Δαπ. στο Ι Τμ. της 30ης/16.9.2013).

III. Α. Στην προκειμένη υπόθεση, από τα δικαιολογητικά που συνοδεύουν τα ελεγχόμενα χρηματικά εντάλματα πληρωμής προκύπτουν τα ακόλουθα: Με την ΔΙΔΙΚ/Φ.61.1/25320/26.10.2012 απόφαση του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, η XXX, μόνιμη υπάλληλος του Δήμου XXX, με βαθμό Δ' του κλάδου ΔΕ1 Διοικητικού, αποσπάστηκε στο Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και διετέθη στο Γραφείο του Βουλευτού XXX για την γραμματειακή υποστήριξη του έργου του. Δυνάμει δε της αποφάσεως αυτής εξεδόθη από τον Δήμαρχο Δέλτα το 41096/10.12.2012 φύλλο διακοπής μισθοδοσίας της εν λόγω υπαλλήλου από 1.1.2013, ένεκα της κατά τα ανωτέρω αποσπάσεως και διαθέσεώς της στο Γραφείο του ως άνω βουλευτού. Ακολουθώντας, με την ΔΙΔΙΚ/Φ.61.1/15005/27.6.2014 απόφαση του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, επαύθη από 27.5.2014 η διάθεση της ως άνω υπαλλήλου στο γραφείο του εν λόγω βουλευτή, ενώ, με την ίδια απόφαση η τελευταία αποσπάστηκε από 13.6.2014 στο γραφείο της Βουλευτού XXX για την γραμματειακή υποστήριξη του έργου αυτής. Περαιτέρω, υπεβλήθησαν στο Δήμο XXX οι 31350/8.7.2014, 37609 και 37611/11.9.2014 βεβαιώσεις της ως άνω βουλευτού, σχετικά με τις ώρες απασχολήσεως της υπαλλήλου πέραν του τακτικού ωραρίου εργασίας τους μήνες Ιούνιο, Ιούλιο και Αύγουστο του έτους 2014 και εκδόθησαν τα ελεγχόμενα χρηματικά εντάλματα για την καταβολή της αποζημίωσης αυτής..

Β. Με δεδομένα τα ανωτέρω και σε συνδυασμό με όσα έγιναν δεκτά στη μείζονα σκέψη της παρούσας πρέπει καταρχάς να επισημανθεί ότι εσφαλμένα υπολαμβάνει η διαφωνούσα αναπληρώτρια Επίτροπος ότι στην προκειμένη περίπτωση εφαρμοστέα τυγχάνει η πρώτη υποπαράγραφος της παραγράφου 1.Β της Κ.Υ.Α. 2/92237/0022/21.1.2013 και συγκεκριμένα ότι διακωλυτικός λόγος για τη θεώρηση του επίμαχου εντάλματος είναι το γεγονός ότι η τακτική μισθοδοσία του φερόμενου ως δικαιούχου του εντάλματος βαρύνει ήδη τις πιστώσεις του Κρατικού Προϋπολογισμού. Και τούτο διότι η ως άνω Κ.Υ.Α., με τις διατάξεις της οποίας δεν ρυθμίζεται πρωτογενώς το θέμα ποιές πιστώσεις βαρύνονται με την τακτική μισθοδοσία των αποσπασμένων υπαλλήλων, ο κανονιστικός νομοθέτης έχει προβεί σε μία κατηγοριοποίηση ως προς την καταβολή της δαπάνης που αφορά στην υπερωριακή απασχόληση των αποσπασμένων στο Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, οι οποίοι διατίθενται στα Γραφεία Βουλευτών, με βάση τις διατάξεις του δημοσιολογιστικού δικαίου, διατάξεις που ρυθμίζουν ειδικά το θέμα των πιστώσεων που βαρύνονται με την τακτική μισθοδοσία των υπαλλήλων της Κεντρικής Κυβέρνησης, των Ν.Π.Δ.Δ. ή των Ο.Τ.Α.,

πριν από την απόσπασή τους. Όμως, δοθέντος ότι συνιστά αυτεπαγγέλτως εξεταζόμενο ζήτημα το αν οι διατάξεις της παραγράφου 1.Β της Κ.Υ.Α. 2/92237/0022/21.1.2013 είναι εντός εξουσιοδότησης, πρέπει, με βάση τα όσα έγιναν δεκτά στη μείζονα σκέψη της παρούσας, να γίνει δεκτό ότι οι εντελλόμενες μ δαπάνες είναι μη νόμιμες. Ειδικότερα, όπως προελέχθη, οι διατάξεις της προαναφερόμενης Κ.Υ.Α., με τις οποίες ορίζεται ότι με τις δαπάνες για την υπερωριακή αποζημίωση όσων υπαλλήλων ΟΤΑ α' βαθμού έχουν αποσπασθεί και διατεθεί σε γραφεία βουλευτών βαρύνονται οι φορείς που ανήκουν οργανικά, δηλαδή οι Ο.Τ.Α. α' βαθμού, αφενός αυτές κείνται εκτός νομοθετικής εξουσιοδότησης, αφετέρου δε έρχονται σε ευθεία αντίθεση προς τους ανώτερης τυπικής ισχύος κανόνες του άρθρου 184 παρ. 8 του Κώδικα Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων και 25 του ν. 4024/2011, και ως εκ τούτου καθίστανται ανίσχυρες και δεν εφαρμόζονται. Συνακόλουθα, τα επίμαχα χρηματικά εντάλματα, τα οποία έχουν εκδοθεί από τον Δήμο XXX, ήτοι από τον φορέα προελεύσεως της υπαλλήλου του Δήμου, η οποία έχει αποσπασθεί στο Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και έχει διατεθεί προς εξυπηρέτηση γραφείου βουλευτού και όχι από το τελευταίο αυτό Υπουργείο, που συνιστά τον φορέα υποδοχής της υπαλλήλου, ο οποίος βαρύνεται ήδη άλλωστε με την τακτική της μισθοδοσία, δεν πρέπει να θεωρηθούν.

Για τους λόγους αυτούς

Αποφαίνεται ότι τα 245, 246 και 247, οικονομικού έτους 2014, χρηματικά εντάλματα πληρωμής του Δήμου XXX, αντιστοίχων ποσών 130,25, 130,25 και 72,5 ευρώ, δεν πρέπει να θεωρηθούν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΚΛΙΜΑΚΙΟ ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΔΑΠΑΝΩΝ ΣΤΟ Ι ΤΜΗΜΑ
ΠΡΑΞΗ 81/2015
(Ανακλήθηκε από την Ελ. Συν. Τμ. 1 Πράξη 104/2015)

Αποτελούμενο από την Πρόεδρο του Κλιμακίου, Γεωργία Μαραγκού, Σύμβουλο, και τους Ιωάννα Ευθυμιάδου και Αριστοτέλη Σακελλαρίου, Παρέδρους.
Συνεδρίασε στην αίθουσα διασκέψεων του Καταστήματός του, που βρίσκεται στην Αθήνα, στις 31 Μαρτίου 2015, με την παρουσία της δικαστικής υπαλλήλου Σταυρούλας Κοιλάκου, η οποία αναπληρώνει νόμιμα την ελλείπουσα Γραμματέα, για να αποφανθεί ύστερα από σχετική διαφωνία που ανέκυψε μεταξύ της αναπληρώτριας Επιτρόπου του Ελεγκτικού Συνεδρίου στην Υπηρεσία Επιτρόπου στο Νομό XXX και του Δήμου XXX, σχετικά με τη θεώρηση ή μη των 11 και 12, οικονομικού έτους 2015, χρηματικών ενταλμάτων πληρωμής του ως άνω Δήμου.
Αφού άκουσε την εισήγηση της Προέδρου Γεωργίας Μαραγκού

Μελέτησε τα σχετικά έγγραφα και
Αφού έλαβε υπόψη

Την 61/20.3.2015 έγγραφη γνώμη του Αντεπιτρόπου Επικρατείας της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου Ευάγγελου Καραθανασόπουλου, κωλυομένου του Γενικού Επιτρόπου της Επικρατείας, με την οποία προτείνεται η μη θεώρηση των ανωτέρω χρηματικών ενταλμάτων πληρωμής.

Σκέφθηκε κατά το νόμο

Ι. Η αναπληρώτρια Επίτροπος του Ελεγκτικού Συνεδρίου στην Υπηρεσία Επιτρόπου στο Νομό XXX, με την 3/12.2.2015 πράξη της, αρνήθηκε να θεωρήσει τα 11 και 12, οικονομικού έτους 2015, χρηματικά εντάλματα πληρωμής του Δήμου XXX, που αφορούν στην καταβολή ποσών 124,92 ευρώ έκαστο, στον XXX, υπάλληλο του ως άνω Δήμου, αποσπασμένο σε γραφείο βουλευτού, ως υπερωριακή αποζημίωση για τους μήνες Ιανουάριο 2015 και Δεκέμβριο 2014, αντίστοιχα. Ως αιτιολογία της μη θεώρησης η αναπληρώτρια Επίτροπος προέβαλε ότι η δαπάνη για την υπερωριακή αποζημίωση του ως άνω υπαλλήλου μη νομίμως βαρύνει τις πιστώσεις του Δήμου XXX, φορέα προέλευσης του εν λόγω υπαλλήλου, κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 184 παρ. 8 του Κώδικα Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων (ν.3584/2007) και 25 του ν.4024/2011. Ο Δήμος XXX με το 4902/27.2.2015 έγγραφο του Δημάρχου επανυπέβαλε τα ως άνω χρηματικά εντάλματα για θεώρηση υποστηρίζοντας τη νομιμότητα των εντελλομένων με αυτά δαπανών για τους διαλαμβανόμενους σε αυτά λόγους. Η αναπληρώτρια Επίτροπος όμως, ενέμεινε στην άρνησή της, με αποτέλεσμα να ανακύψει διαφωνία, για την άρση της οποίας νομίμως απευθύνεται, με την από 11.3.2015 έκθεσή της, στο Κλιμάκιο τούτο.

ΙΙ. Α. Το ν.δ/γμα 216/1974 «Περί συστάσεως Υπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως» (Α' 367) ορίζει στο άρθρο 10 ότι «1. (... 2. Δι' αποφάσεων του Υπουργού Προεδρίας Κυβερνήσεως και του κατά περίπτωση αρμοδίου Υπουργού, εκδιδόμενων κατά παρέκκλιση από πάσης ισχύουσας διατάξεως επιτρέπεται η παρά τω Υπουργείω απόσπασις δημοσίων υπαλλήλων η υπαλλήλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου

ή επιχειρήσεων κοινής ωφελείας ή τραπεζών ελεγχόμενων υπό του Κράτους. Αι αποσπάσεις είναι υποχρεωτικά δια τους αποσπώμενους υπαλλήλους, ως και δια τας υπηρεσίας εις ας ούτοι ανήκουν, ο δε χρόνος της αποσπάσεως των λογίζεται, δια πάσαν συνέπειαν, ως χρόνος πραγματικής υπηρεσίας εν τη θέσει ην ούτοι οργανικώς κατέχουν. Η μισθοδοσία εν γένει των αποσπώμενων βαρύνει τας υπηρεσίας και τους φορείς, εξ ων ούτοι αποσπώνται». Περαιτέρω, ο ν. 1735/1987 «Προσλήψεις στο δημόσιο τομέα, κοινωνικός έλεγχος στη δημόσια διοίκηση, πολιτικά δικαιώματα και άλλες διατάξεις» (Α' 195) όρισε στο άρθρο 19 αυτού, υπό τον τίτλο «Γενική αποστολή Υπουργείου Προεδρίας της Κυβερνήσεως», ότι «(...) 4. Αποσπάσεις υπαλλήλων στο Υπουργείο Προεδρίας της Κυβέρνησης, σύμφωνα με το άρθρο 10 παρ. 2 του ν.δ. 216/1974 (...), επιτρέπονται από όλους τους φορείς του δημόσιου τομέα», ενώ ο ν. 1878/1990 «Τροποποίηση των διατάξεων δευτεροβάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης ν. 1622/1986 και άλλες διατάξεις» (Α' 33), στο άρθρο 6 αυτού, υπό τον τίτλο «Κύρωση Πράξης Υπουργικού Συμβουλίου» ορίζει ότι «Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου αριθ. 19/8-2-90 (ΦΕΚ 16 τ. Α' 13-2-90), που έχει ως εξής: "Διάθεση υπαλλήλων του Δημοσίου και του ευρύτερου Δημόσιου Τομέα για τη γραμματειακή υποστήριξη του έργου των Βουλευτών" (...). 1. Με απόφαση του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης επιτρέπεται, υπάλληλοι του δημοσίου και Ν.Π.Δ.Δ. ή φορέων του ευρύτερου Δημοσίου Τομέα που υπηρετούν ή αποσπώνται στο Υπουργείο Προεδρίας της Κυβέρνησης να διατίθενται σε γραφεία βουλευτών για την ενίσχυση της γραμματειακής υποστήριξης του έργου των βουλευτών. (...). 5. Οι υπάλληλοι που διατίθενται για τη γραμματειακή εξυπηρέτηση των βουλευτών καμμία σχέση υπηρεσιακή ή άλλη έχουν με την Βουλή και εξακολουθούν να μισθοδοτούνται και να εξελίσσονται υπηρεσιακώς βάσει του υπηρεσιακού καθεστώτος των υπηρεσιών στις οποίες ανήκουν οργανικώς χωρίς καμμία επιβάρυνση της Βουλής (...)). Ακολουθως, ο ν. 1895/1990 «Συμπλήρωση διατάξεων του ν. 1882/1990, ρύθμιση συναφών θεμάτων και άλλες διατάξεις» (Α' 116) ορίζει στο άρθρο 2 ότι «Στους υπαλλήλους, που διατίθενται για τη γραμματειακή υποστήριξη των βουλευτών και Ελλήνων βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καταβάλλονται οι αποδοχές που λαμβάνουν οι υπάλληλοι των υπηρεσιών στις οποίες ανήκουν οργανικά. Στις αποδοχές περιλαμβάνονται τα πάσης φύσεως επιδόματα και πρόσθετες παροχές της οργανικής τους θέσης», ενώ ο ν. 2190/1994 «Σύσταση ανεξάρτητης αρχής για την επιλογή προσωπικού και ρύθμιση θεμάτων διοίκησης» (Α' 28) ορίζει στο άρθρο 32, υπό τον τίτλο «Ειδικά θέματα», ότι «(...) 2. Επιτρέπεται εφεξής η διάθεση υπαλλήλων των υπηρεσιών και νομικών προσώπων της παρ. 1 του άρθρου 14 του παρόντος νόμου στα γραφεία βουλευτών και Ελλήνων βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 1878/1990 (...) και των άρθρων 2 και 3 του ν. 1895/1990 (...), όπως τροποποιήθηκαν με το άρθρο 39 του ν. 1968/1991 (...). 4. Εφεξής η απόσπαση υπαλλήλων στο Υπουργείο Προεδρίας της Κυβέρνησης για διάθεσή τους σε βουλευτές και Έλληνες βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου γίνεται με απόφαση μόνο του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης, μετά εξακρίβωση της συνδρομής των νόμιμων προϋποθέσεων». Περαιτέρω, με το άρθρο 20 του ν. 2386/1996 «Ρυθμίσεις θεμάτων εθνικών κληροδοτημάτων, δημοσίων και ανταλλαξίμων κτημάτων και άλλες διατάξεις» (Α' 43) οριζόταν, μεταξύ άλλων, ότι «(...) 6. Επιτρέπεται εφεξής η απόσπαση στη Γενική Γραμματεία Δημόσιας Διοίκησης του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, για διάθεση σε βουλευτές και Έλληνες βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου υπαλλήλων και δικηγόρων με πάγια αντιμισθία από φορείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα, όπως αυτός οριοθετείτο πριν την ισχύ του άρθρου 51

παρ. 1 του ν. 1892/1990 (ΦΕΚ 101 Α΄) (...)». Εν συνεχεία, με το άρθρο 17 του ν. 2527/1997 «Τροποποίηση και συμπλήρωση διατάξεων του Ν. 2190/1994 και άλλες διατάξεις» οριζόταν ότι «(...) 4. Από 1ης Ιανουαρίου 1998 οι αποδοχές της οργανικής θέσης των αποσπώμενων σε δημόσιες υπηρεσίες ή Ν.Π.Δ.Δ. υπαλλήλων βαρύνουν τους φορείς στους οποίους αποσπώνται. Εξαιρούνται από τη ρύθμιση αυτή οι αποσπώμενοι (...) στο Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης για διάθεσή τους σε γραφεία (...) βουλευτών (...) καθώς και οι περιπτώσεις για τις οποίες ρυθμίζεται ειδικώς το θέμα των αποδοχών των αποσπώμενων από ισχύουσες κατά τη δημοσίευση του παρόντος διατάξεις», ενώ, με την παράγραφο 3 του άρθρου 20 του ν. 2592/1998 (Α΄ 57), όπως αυτή τροποποιήθηκε με το άρθρο 47 του ν. 2648/1998 (Α΄ 238) οριζόταν ότι «Οι διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 17 του ν. 2527/1997 (...) ισχύουν από 1ης Ιανουαρίου 2001».

Β. Ο ν. 3205/2003 «Μισθολογικές ρυθμίσεις λειτουργών και υπαλλήλων του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α., μονίμων στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και αντιστοίχων της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος και άλλες συναφείς διατάξεις» (Α΄ 297), στην παράγραφο 2 του άρθρου 16, όπως αυτή ισχύει από 1.1.2004, ήτοι μετά την τροποποίησή της με την παράγραφο 3 του άρθρου 9 του ν. 3408/2005 (Α΄ 272), όριζε ότι «Η διαπίστωση και ο καθορισμός των ωρών υπερωριακής, νυκτερινής ή Κυριακών και εξαιρέσιμων ημερών απασχόλησης των υπαλλήλων που είναι αποσπασμένοι ή διατίθενται ή διορίζονται για την εξυπηρέτηση των κατωτέρω Γραφείων και καλύπτουν οργανικές θέσεις των Γραφείων αυτών, θα γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, στην αρχή κάθε έτους και δεν μπορεί να υπερβαίνει τις: α. (...) ώρες μηνιαίως ανά υπάλληλο (...) των Γραφείων των Βουλευτών (...). Οι πιστώσεις για την υπερωριακή, νυκτερινή ή Κυριακών και εξαιρέσιμων ημερών απασχόληση των υπαλλήλων που είναι αποσπασμένοι ή διατίθενται για την εξυπηρέτηση των Γραφείων των Βουλευτών (...) των οποίων η μισθοδοσία βαρύνει τον κρατικό Προϋπολογισμό, εγγράφονται στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών και μεταφέρονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών στους αρμόδιους, για την πληρωμή των αποζημιώσεων, φορείς. (...)».

Γ. Ο Κώδικας Καταστάσεως Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 3584/2007 (Α΄ 143), στο Μέρος Πρώτο αυτού που περιλαμβάνει ρυθμίσεις για τους μονίμους υπαλλήλους των ΟΤΑ (βλ. άρθρο 3) και στο Κεφάλαιο ΣΤ΄, που επιγράφεται «Υπηρεσιακές Μεταβολές Κατάστασης Υπαλλήλου», ορίζει στο άρθρο 73 όπως ισχύει, υπό τον τίτλο «Απόσπαση», ότι «(...)10. Επιτρέπεται η απόσπαση σε γραφεία βουλευτών ή Ελλήνων βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατά τις ισχύουσες ειδικές διατάξεις, με την επιφύλαξη της περίπτωσης β΄ της παρ. 14 του παρόντος. (...). 13. Οι αποδοχές του υπαλλήλου που αποσπάστηκε, καθώς και οι ασφαλιστικές εισφορές βαρύνουν το φορέα στον οποίο έγινε η απόσπαση (...). 15. Ειδικές διατάξεις διατηρούνται σε ισχύ», ενώ στο άρθρο 184 διαλαμβάνει ομοίου περιεχομένου ρυθμίσεις για τους υπαλλήλους με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου. Ακόμα, με το άρθρο 232 του ίδιου Κώδικα καταργήθηκε «κάθε γενική ή ειδική διάταξη που αντίκειται στις διατάξεις του παρόντος Κώδικα ή ρυθμίζει διαφορετικά τα θέματα που διέπονται από αυτόν».

Δ. Ο ν. 4024/2011 «Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις, ενιαίο μισθολόγιο - βαθμολόγιο, εργασιακή εφεδρεία και άλλες διατάξεις εφαρμογής του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής 2012-2015», στο Κεφάλαιο Β΄ αυτού, που επιγράφεται «Σύστημα βαθμολογικών προαγωγών και μισθολογικής εξέλιξης των υπαλλήλων του

Κράτους, των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α΄ και Β΄ βαθμού και άλλων φορέων του δημοσίου τομέα και συναφείς διατάξεις», ορίζει στο άρθρο 4, υπό τον τίτλο «Πεδίο Εφαρμογής», ότι «1. Στις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου υπάγονται οι μόνιμοι και δόκιμοι πολιτικοί υπάλληλοι και οι υπάλληλοι με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου (ΙΔΑΧ): (...) β) των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) πρώτου και δεύτερου βαθμού. (...)» και στο άρθρο 25, με τίτλο «Αποδοχές υπαλλήλων που αποσπώνται ή μετακινούνται», όπως αυτό συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε διαδοχικά με την παρ.2 του άρθρου 1 της από 31.12.2011 Π.Ν.Π., Α΄ 268/31.12.2011, με την παρ.19 άρθρου 4 του ν. 4038/2012 (Α΄ 14/2.2.2012), την παρ.15 του άρθρου ενάτου του ν. 4057/2012 (Α΄ 54/14.3.2012), την παρ. 4 του άρθρου 44 του ν. 4071/2012 (Α΄ 85/11.04.2012) και το άρθρο 7 του ν. 4148/2013 (Α΄ 99/26.4.2013) και ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, ότι «Οι υπάλληλοι που αποσπώνται ή μετακινούνται από την Υπηρεσία τους σε άλλη Υπηρεσία του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ., Ν.Π.Ι.Δ. και Ο.Τ.Α. λαμβάνουν τις μηνιαίες αποδοχές του βαθμού και του μισθολογικού τους κλιμακίου. Σε κάθε περίπτωση από 1.1.2012 η καταβολή των αποδοχών των αποσπασμένων διενεργείται από την υπηρεσία στην οποία έχουν τοποθετηθεί με την επιφύλαξη των διατάξεων του π.δ/τος 351/1991 (Α΄ 121), όπως ισχύει, του π.δ/τος 63/2005 (Α΄ 98), του άρθρου 60 του ν. 590/1977 ή άλλων αντίστοιχων διατάξεων για την ίδια κατηγορία νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, του άρθρου 36 του ν. 849/1978 (Α΄ 232) των διατάξεων του ν. 3691/2008 (Α΄ 166), όπως τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν με τις διατάξεις του ν. 3932/2011 (Α΄ 49) για την «Αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας και ελέγχου των δηλώσεων περιουσιακής κατάστασης», καθώς και των ειδικών διατάξεων που ορίζουν ρητά ότι οι αποσπώμενοι λαμβάνουν τις αποδοχές τους από τον φορέα της οργανικής τους θέσης. Οι διατάξεις των δύο πρώτων εδαφίων του παρόντος άρθρου δεν αφορούν τις αποσπάσεις σε νομικά πρόσωπα των άρθρων 1 παρ. 4, 60 του ν. 590/1977 (Α΄ 146), 26 του ν. 3432/2006 (Α΄ 14), 44 του ν. 3848/2010 (Α΄ 71) και του βασιλικού διατάγματος της 25.1/13.2.1843 (ΦΕΚ 4) και σε νομικά πρόσωπα της ίδιας κατηγορίας με τα ανωτέρω ή εποπτευόμενα από αυτά. Επίσης, οι διατάξεις των δύο πρώτων εδαφίων δεν αφορούν στις αποσπάσεις, που γίνονται δυνάμει της παραγράφου 14 του άρθρου 6 του ν. 1674/1986 (Α΄ 203), της παραγράφου 2 του άρθρου 46 του ν. 2413/1996 (Α΄ 124), της παραγράφου 14 του άρθρου 8 του ν. 3194/2003 (Α΄ 267) και του άρθρου 25 του ν. 3577/2007 (Α΄ 130). Η ισχύς του προηγούμενου εδαφίου αρχίζει από 1.1.2012. (...)», ενώ ο ίδιος νόμος στο Κεφάλαιο Β΄ και στο άρθρο 20 αυτού, με τίτλο «Υπερωριακή Εργασία», όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, όριζε ότι «(...) 7. (...) εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις (...) της παρ. 2 του άρθρου 16 του ν. 3205/2003 (...) με την επιφύλαξη των παραγράφων 3 και 4 του παρόντος άρθρου».

Ε. Κατ' επίκληση, μεταξύ άλλων διατάξεων και εκείνων του άρθρου 20 του ν. 4024/2011 και της εξουσιοδοτικής διατάξεως της παραγράφου 2 του άρθρου 16 του ν. 3205/2003, εκδόθηκαν: α) Η 2/92237/0022/21.1.2013 κοινή απόφαση των Υπουργών Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Οικονομικών (Τεύχος Υπαλλήλων Ειδικών Θέσεων και Οργάνων Διοίκησης Φορέων του Δημοσίου και Ευρύτερου Δημόσιου Τομέα, αριθ. φύλλου 25/24.1.2013), με την οποία ορίστηκαν τα ακόλουθα: «1. Εγκρίνουμε την καθιέρωση υπερωριακής απογευματινής, νυχτερινής, Κυριακών και εξαιρέσιμων ημερών εργασίας, για το προσωπικό που αποσπάται ή διατίθεται (...) στα κατωτέρω Γραφεία και καλύπτει οργανικές θέσεις, σύμφωνα με τις ισχύουσες περί αυτών διατάξεις, για το χρονικό διάστημα από τη δημοσίευση της παρούσας μέχρι 31.12.2013, ως εξής: Α1. (...). Β.

Για τους υπαλλήλους που είναι αποσπασμένοι ή διατίθενται για την εξυπηρέτηση των Γραφείων των Βουλευτών (...), μέχρι είκοσι πέντε (25) ώρες συνολικά το μήνα για κάθε υπάλληλο, ως ακολούθως: (...). Οι πιστώσεις για την υπερωριακή απογευματινή, νυχτερινή απασχόληση ή απασχόληση τις Κυριακές και εξαιρέσιμες ημέρες των παραπάνω υπαλλήλων της περίπτωσης Β των οποίων η μισθοδοσία βαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό (Αποκεντρωμένες Διοικήσεις, Υπουργεία, Νοσοκομεία κλπ.) εγγράφονται στον προϋπολογισμό των ανωτέρω φορέων για την πληρωμή των αποζημιώσεων. Για τους υπαλλήλους που διατίθενται ή αποσπώνται στα παραπάνω Γραφεία της ίδιας περίπτωσης Β από νομικά πρόσωπα και ΟΤΑ α' και β' βαθμού, των οποίων η μισθοδοσία δεν βαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό, η αποζημίωση για υπερωριακή απογευματινή, νυχτερινή ή Κυριακών και εξαιρέσιμων ημερών εργασία, θα καταβάλλεται από τις Υπηρεσίες που ανήκουν οργανικά οι παραπάνω υπάλληλοι, για όσο χρονικό διάστημα είναι αποσπασμένοι ή διατίθενται στα προαναφερόμενα γραφεία (...).».

Και β) η 2/99421/ΔΕΠ/23.1.2015 Κοινή Απόφαση των Υπουργών Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Οικονομικών (Β', 203) «1. Εγκρίνουμε την καθιέρωση υπερωριακής απογευματινής, νυχτερινής, Κυριακών και εξαιρέσιμων ημερών εργασίας, για το προσωπικό που αποσπάται ή διατίθεται (...) στα κατωτέρω Γραφεία και καλύπτει οργανικές θέσεις, σύμφωνα με τις ισχύουσες περί αυτών διατάξεις, για το χρονικό διάστημα από τη δημοσίευση της παρούσας μέχρι 31.12.2015, ως εξής: Α1. (...). Β. Για τους υπαλλήλους που είναι αποσπασμένοι ή διατίθενται για την εξυπηρέτηση των Γραφείων των Βουλευτών (...), μέχρι είκοσι πέντε (25) ώρες συνολικά το μήνα για κάθε υπάλληλο, ως ακολούθως: (...). Οι πιστώσεις για την υπερωριακή απογευματινή, νυχτερινή απασχόληση ή απασχόληση τις Κυριακές και εξαιρέσιμες ημέρες των παραπάνω υπαλλήλων της περίπτωσης Β των οποίων η μισθοδοσία βαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό (Αποκεντρωμένες Διοικήσεις, Υπουργεία, Νοσοκομεία κλπ.) εγγράφονται στον προϋπολογισμό των ανωτέρω φορέων για την πληρωμή των αποζημιώσεων. Για τους υπαλλήλους που διατίθενται ή αποσπώνται στα παραπάνω Γραφεία της ίδιας περίπτωσης Β από νομικά πρόσωπα και ΟΤΑ α' και β' βαθμού, των οποίων η μισθοδοσία δεν βαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό, η αποζημίωση για υπερωριακή απογευματινή, νυχτερινή ή Κυριακών και εξαιρέσιμων ημερών εργασία, θα καταβάλλεται από τις Υπηρεσίες που ανήκουν οργανικά οι παραπάνω υπάλληλοι, για όσο χρονικό διάστημα είναι αποσπασμένοι ή διατίθενται στα προαναφερόμενα γραφεία (...).».

ΣΤ. Από το συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων συνάγονται τα ακόλουθα: Με την διάταξη του άρθρου 10 παρ. 2 του ν. 216/1974 θεσπίσθηκε η δυνατότητα υποχρεωτικής αποσπάσεως, μεταξύ άλλων κατηγοριών μισθωτών και δημοσίων υπαλλήλων στο Υπουργείο Προεδρίας της Κυβερνήσεως, κατά παρέκκλιση κάθε άλλης διατάξεως, η δε μισθοδοσία αυτών, κατά την ρητή διατύπωση της οικείας ρυθμίσεως, εξακολουθούσε να βαρύνει τον φορέα της οργανικής τους θέσης. Εν συνεχεία, με την ΠΥΣ 19/8-2-90 που κυρώθηκε με τα άρθρα 6 του ν. 1878/1990 και 2 του ν. 1895/1990, προβλέφθηκε η δυνατότητα διαθέσεως υπαλλήλων υπηρετούντων στο ανωτέρω Υπουργείο και ήδη Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης (βλ. άρθρο 20 παρ. 6 του ν. 2386/1996, περί αποσπάσεως των προς διάθεση υπαλλήλων στην συσταθείσα βάσει του π.δ/τος 400/1995, Α' 226 στο τελευταίο ως άνω Υπουργείο, Γενική Γραμματεία Δημόσιας Διοίκησης, η οποία μετονομάστηκε με το άρθρο 24 παρ.1 του ν. 3200/2003, Α', 281 σε Γενική Γραμματεία Δημόσιας Διοίκησης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και ανασυγκροτήθηκε ως Υπουργείο με το άρθρο 1 του π.δ/τος 65/2011, Α', 147) ή αποσπασθέντων σε αυτό προς εξυπηρέτηση γραφείων βουλευτών, με πλήρη

διατήρηση των αποδοχών της οργανικής τους θέσεως και χωρίς οικονομική επιβάρυνση της Βουλής, ενώ με τις ρυθμίσεις των άρθρων 32 του ν. 2190/1994 και 20 του ν. 2386/1996 επανακαθορίστηκε η διαδικασία αποσπάσεως καθώς και οι φορείς από τους οποίους είναι δυνατή η απόσπαση των υπαλλήλων με σκοπό την πρόσκαιρη στελέχωση των γραφείων των βουλευτών. Περαιτέρω, με την διάταξη του άρθρου 17 του ν. 2527/1997 επιχειρήθηκε από τον νομοθέτη η εκ νέου καθολική ρύθμιση του ζητήματος του βαρυνομένου με την μισθοδοσία αποσπασμένων υπαλλήλων φορέως, επελέγη δε ο κανόνας της επιβαρύνσεως του φορέως υποδοχής με εξαίρεση την περίπτωση της αποσπάσεως και διαθέσεως υπαλλήλων σε γραφεία βουλευτών για τους οποίους διατηρήθηκε η ρύθμιση του άρθρου 10 παρ. 2 του ν. 216/1974, ήτοι η επιβάρυνση του φορέως της οργανικής θέσεως του υπαλλήλου. Εν συνεχεία, όμως, ειδικώς για τους υπαλλήλους των ΟΤΑ, εισήχθη πλήρης ρύθμιση του θεσμού της αποσπάσεως ως υπηρεσιακής μεταβολής, με τα άρθρα 73 και 184 του Κώδικα Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων, στα οποία περιελήφθη ρητώς και η περίπτωση της αποσπάσεως σε γραφείο βουλευτή με την διαδικασία που προβλέπεται από τις ανωτέρω ειδικότερες διατάξεις, για την οποία, άλλωστε, γίνεται και ρητή επιφύλαξη στο νόμο. Ως προς το ζήτημα δε της μισθοδοσίας των τελούντων σε απόσπαση υπαλλήλων, ο Κώδικας αυτός επαναλαμβάνοντας και την αντίστοιχη ρύθμιση του άρθρου 133 του προϋσχύοντος Κώδικα καταστάσεως προσωπικού της τοπικής αυτοδιοικήσεως (ν. 1188/1981), προέβλεψε στην παράγραφο 13 του άρθρου 73 αυτού τον κανόνα ότι η σχετική δαπάνη βαρύνει τον φορέα υποδοχής του αποσπασμένου (βλ. αντίστοιχα άρθρο 184 παρ. 8 του ιδίου Κώδικα για τους υπαλλήλους με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου). Ενόψει δε και της διατάξεως του άρθρου 232 του ιδίου Κώδικα, περί καταργήσεως πάσης άλλης γενικότερης ή ειδικότερης διατάξεως που έρχεται σε αντίθεση με τις ρυθμίσεις του, από την έναρξη ισχύος του, πρέπει να θεωρούνται κατηργημένες, ως προς το προσωπικό των ΟΤΑ που αποσπάται και διατίθεται στα βουλευτικά γραφεία, τόσο οι ρυθμίσεις του άρθρου 10 παρ. 2 του ν. 216/1974 όσο και εκείνες του άρθρου 17 παρ. 4 του ν. 2527/1997, στον βαθμό που ρύθμιζαν κατά τρόπο διαφορετικό το ζήτημα της υπόχρεης προς καταβολή μισθού Υπηρεσίας, δοθέντος ότι οι διατάξεις αυτές δεν παρίστανται ειδικότερες σε σχέση με τις ρυθμίσεις του Κώδικα αυτού, ούτως ώστε να είναι δυνατή η εφαρμογή της παραγράφου 15 του άρθρου 73 του Κώδικα Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων περί διατηρήσεως ειδικότερων διατάξεων (βλ. αντίστοιχα άρθρο 184 παρ. 10 του ιδίου Κώδικα). Και τούτο, διότι α) η ρύθμιση του άρθρου 10 παρ. 2 του ν. 216/1974 ρύθμιζε κατά τρόπο γενικό την διαδικασία και τους όρους αποσπάσεως υπαλλήλων από τους παρατιθέμενους σ' αυτήν φορείς στο Υπουργείο Προεδρίας της Κυβερνήσεως, χωρίς κατά τον χρόνο θεσπίσεώς της να συνδέεται ειδικώς με την απόσπαση προς περαιτέρω διάθεση σε γραφεία βουλευτών και β) η διάταξη του άρθρου 17 παρ. 2 του ν. 2527/1997 συνιστά ομοίως γενική ρύθμιση που εισήχθη με σκοπό την συνολική διευθέτηση των βαρυνομένων με την μισθοδοσία αποσπασμένων υπαλλήλων φορέων, στην ρύθμιση δε αυτή εντάσσεται και η απλή επανάληψη της ήδη ισχύουσας εξαιρέσεως για τους υπαλλήλους που υπηρετούν προσωρινώς σε γραφεία βουλευτών. Συνεπώς, οι διατάξεις αυτές είναι γενικότερες των θεσπισθεισών με τον Κώδικα Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων, οι οποίες αφορούν αποκλειστικώς τους υπαλλήλους που αποσπώνται από ΟΤΑ (πρβλ. Γνωμ. ΝΣΚ 418/2012 και *mutatis mutandis* ΕΣ Ι Τμ. 24, 2/2012, 203/2010, 272/2008, Κλιμ. Προλ. Ελ. Δαπ.στο Ι Τμ. 199/2013, ΣτΕ 2727/2001) και, ως εκ τούτου, μετά την θέση σε ισχύ του Κώδικα αυτού, οι δαπάνες μισθοδοσίας της ειδικής κατηγορίας προσωπικού που υπηρετεί κατόπιν αποσπάσεως και διαθέσεως σε γραφεία βουλευτών, βαρύνουν τον φορέα

υποδοχής. Ο κανόνας, άλλωστε, αυτός συνάδει και προς την ειδική λειτουργία και αποστολή των ΟΤΑ που συνίστανται, κατ' αρχήν, στην διοίκηση των τοπικών τους υποθέσεως, για τις οποίες οφείλουν να διαθέτουν τους πόρους τους (102 παρ. 1 και 5 του Συντάγματος), η απόσπαση δε υπαλλήλου ΟΤΑ και η περαιτέρω διάθεσή του σε γραφείο βουλευτή για την εξυπηρέτησή του εντάσσεται στο πλαίσιο της κρατικής μέριμνας για την διευκόλυνση και προαγωγή της κοινοβουλευτικής λειτουργίας. Συνεπώς, η υπηρεσιακή αυτή μεταβολή δεν συνδέεται προς την διοίκηση τοπικών υποθέσεων ούτως ώστε να δικαιολογείται η επίρριψη του σχετικού οικονομικού βάρους στους ΟΤΑ, ως φορείς προελεύσεως των αποσπασμένων υπαλλήλων. Περαιτέρω και με την νεοπαγή ρύθμιση του άρθρου 25 του ν. 4024/2011, με την οποία, πλην ειδικών εξαιρέσεων, περί των οποίων δεν πρόκειται στην υπό κρίση υπόθεση, θεσπίσθηκε, προκειμένου να διευκολυνθεί η κινητικότητα των υπαλλήλων, ο κανόνας της επιβαρύνσεως του φορέως υποδοχής με το μισθολογικό βάρος των αποσπασμένων υπαλλήλων, ούτως ώστε να αποτρέπεται η διάσπαση του εργοδότη – φορέως, επιβεβαιώθηκε η ρύθμιση του άρθρου 73 του Κώδικα Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων, ενώ, ως εκ της κατά τα ανωτέρω καταργήσεως, ως προς τους ΟΤΑ α' βαθμού, των διατάξεων που προέβλεπαν την επιβάρυνση αυτών ως φορέων προελεύσεως των αποσπασμένων από αυτούς υπαλλήλων που έχουν διατεθεί σε γραφεία βουλευτών (άρθρα 2 παρ. 10 του ν. 216/1974 και 17 παρ. 4 του ν. 2527/1997), οι σχετικές διατάξεις δεν εμπίπτουν στις ειδικές ρυθμίσεις υπέρ των οποίων προβλέπεται η επιφύλαξη του άρθρου 25 παρ. 1 του ν. 4024/2011. Στο πλαίσιο αυτό και υπό το φως των ανωτέρω παραδοχών πρέπει να ερμηνευθούν και οι διατάξεις που οργανώνουν το ζήτημα της υπερωριακής αποζημιώσεως της κατηγορίας αυτής υπαλλήλων, ήτοι οι διατάξεις του άρθρου 16 παρ. 2 του ν. 3205/2003, που διατηρήθηκαν σε ισχύ με την ρύθμιση του άρθρου 20 του ν. 4024/2011, και διά των οποίων ορίζεται ότι όταν η κύρια μισθοδοσία της επίμαχης κατηγορίας προσωπικού βαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό, τότε και οι πιστώσεις για την παρακολουθηματική του τακτικού μισθού αποζημίωση λόγω πρόσθετης κατά χρόνο απασχολήσεως εγγράφονται στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Οικονομικών και εν συνεχεία μεταφέρονται στους αρμοδίους προς καταβολή της μισθοδοσίας φορείς. Ειδικότερα, με την διάταξη αυτή, χωρίς να θεσπίζεται πρωτογενής ρύθμιση ως προς τον φορέα που είναι υπόχρεος προς καταβολή της κυρίας μισθοδοσίας των υπηρετούντων σε γραφεία βουλευτών, ρυθμίζεται αποκλειστικώς η διαδικασία μεταφοράς πιστώσεων από το Υπουργείο Οικονομικών στον φορέα εκείνο που βαρύνεται με την τακτική μισθοδοσία του υπαλλήλου. Συνακόλουθα, με την ως άνω διάταξη ρυθμίζεται μόνο η κάλυψη των δαπανών που ανακύπτουν από την υπερωριακή απασχόληση των αποσπασμένων εκείνων που η τακτική μισθοδοσία τους βαρύνει τις πιστώσεις του Κρατικού Προϋπολογισμού και δεν καταλαμβάνει τις περιπτώσεις εκείνες αποσπασμένων των Ο.Τ.Α. α' βαθμού που η τακτική τους μισθοδοσία, πριν την απόσπαση, βάρυνε τις πιστώσεις του οικείου Δήμου. Εξάλλου, εκ της σιωπής του νόμου ως προς τους υπαλλήλους εκείνους που η τακτική τους μισθοδοσία δεν βαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό δεν δύναται να συναχθεί αντίθετο επιχείρημα, και δη ότι στην περίπτωση που οι πόροι της κυρίας μισθοδοσίας των διατεθέντων σε γραφεία βουλευτών υπαλλήλων δεν αντλούνται από πιστώσεις του Κρατικού Προϋπολογισμού (π.χ. ως προς τους αποσπασμένους υπαλλήλους των ΟΤΑ α' και β' βαθμού), τότε η σχετική δαπάνη αποζημιώσεως της υπερωριακής απασχολήσεως, βαρύνει τις πιστώσεις του προϋπολογισμού του οικείου φορέως προελεύσεως. Και τούτο διότι λόγω της δημοσιονομικής επιβάρυνσης που προκαλείται από την πρόσθετη απασχόληση των αποσπασμένων που διατίθενται σε γραφεία Βουλευτών, η

οποία είναι πολλαπλάσια της αντίστοιχης για την πρόσθετη απασχόληση των υπηρετούντων στο Δήμο, θα έπρεπε να προβλέπεται με ρητή διάταξη νόμου ο τρόπος κάλυψης των σχετικών δαπανών. Περαιτέρω, με την διάταξη του άρθρου 16 παρ. 2 του ν. 3205/2003 παρέχεται εξουσιοδότηση στην κανονιστικώς δρώσα Διοίκηση, ως προς την διαπίστωση και τον καθορισμό των ωρών υπερωριακής, νυκτερινής ή Κυριακών και εξαιρέσιμων ημερών απασχόλησης της κατηγορίας αυτής υπαλλήλων και όχι ως προς τον καθορισμό του φορέα που βαρύνεται με τις σχετικές δαπάνες. Συνεπώς, οι ρυθμίσεις των κατ' εξουσιοδότηση της ως άνω διατάξεως εκδοθεισών ΚΥΑ 2/92237/0022/21.1.2013 (ΥΟΔΔ, 25) και 2/99421/23.1.2015 (Β', 203), με τις οποίες προβλέπεται ότι οι δαπάνες για την υπερωριακή αποζημίωση των αποσπασμένων από ΟΤΑ α' βαθμού υπαλλήλους βαρύνουν τον προϋπολογισμό των ΟΤΑ, αφενός κείται εκτός νομοθετικής εξουσιοδότησεως και αφετέρου έρχονται σε ευθεία αντίθεση προς τους ανώτερης τυπικής ισχύος κανόνες των άρθρων 73 παρ. 13 του Κώδικα Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων και 25 του ν. 4024/2011, που προβλέπουν ότι οι αποδοχές των τελούντων σε απόσπαση υπαλλήλων καταβάλλονται από τον φορέα υποδοχής τους (βλ. ΕΣ Κλιμ. Προλ. Ελ. Δαπ. στο Ι Τμήμα 17/2015, 49/2014, όπου και μειοψ. και Πρακ. Κλιμ. Προλ. Ελ..Δαπ. στο Ι Τμ. της 30ης/16.9.2013).

III. Α. Στην προκειμένη υπόθεση, από τα δικαιολογητικά που συνοδεύουν τα ελεγχόμενα χρηματικά εντάλματα πληρωμής προκύπτουν τα ακόλουθα: Με την ΔΙΚΔ/Φ.61.1/24716/20.9.2013 απόφαση του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, αποσπάστηκε ο XXX, μόνιμος υπάλληλος του Δήμου XXX, με βαθμό Ε', του κλάδου ΤΕ Μηχανικών, στο εν λόγω Υπουργείο και διετεθή στο Γραφείο του Βουλευτού XXX για την γραμματειακή υποστήριξη του έργου του, ενώ από 1.11.2013 διεκόπη η μισθοδοσία του (βλ. το ΔΥ/30.9.2013 φύλλο διακοπής μισθοδοσίας). Περαιτέρω, υπεβλήθησαν στο Δήμο XXX XXX οι από 23.1.2015 και 5.2.2015 βεβαιώσεις του ως άνω βουλευτού, σχετικά με τις ώρες απασχολήσεως του υπαλλήλου πέραν του τακτικού ωραρίου εργασίας τους μήνες Δεκέμβριο 2014 και Ιανουάριο 2015 και εκδόθηκαν τα ελεγχόμενα χρηματικά εντάλματα για την καταβολή της αποζημίωσης αυτής.

Β. Με δεδομένα τα ανωτέρω και σε συνδυασμό με όσα έγιναν δεκτά στην μείζονα σκέψη της παρούσας οι εντελλόμενες δαπάνες είναι μη νόμιμες, καθόσον οι κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 16 παρ. 2 του ν.3205/2003 εκδοθείσες 2/92237/0022/21.1.2013 και 2/99421/ΔΕΠ/23.1.2015 ΚΥΑ, με τις οποίες προβλέπεται ότι με τις δαπάνες για την υπερωριακή αποζημίωση όσων υπαλλήλων ΟΤΑ α' βαθμού έχουν αποσπασθεί και διατεθεί σε γραφεία βουλευτών βαρύνονται οι φορείς που ανήκουν οργανικά, δηλαδή οι Ο.Τ.Α. α' βαθμού, αφενός αυτές κείνται εκτός νομοθετικής εξουσιοδότησης, αφετέρου δε έρχονται σε ευθεία αντίθεση προς τους ανώτερης τυπικής ισχύος κανόνες των άρθρων 184 παρ. 8 του Κώδικα Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων και 25 του ν. 4024/2011, και ως εκ τούτου καθίστανται ανίσχυρες και δεν εφαρμόζονται. Συνακόλουθα, τα επίμαχα χρηματικά εντάλματα, τα οποία έχουν εκδοθεί από τον Δήμο XXX, ήτοι από τον φορέα προελεύσεως του ως άνω υπαλλήλου του Δήμου, που έχει αποσπασθεί στο Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και έχει διατεθεί προς εξυπηρέτηση γραφείου βουλευτού και όχι από το τελευταίο αυτό Υπουργείο, που συνιστά τον φορέα υποδοχής του υπαλλήλου, ο οποίος βαρύνεται ήδη άλλωστε με την τακτική του μισθοδοσία, δεν πρέπει να θεωρηθούν.

Για τους λόγους αυτούς

Αποφαίνεται ότι τα 11 και 12, οικονομικού έτους 2015, χρηματικά εντάλματα πληρωμής του Δήμου XXX, ποσού 124,92 ευρώ έκαστο, δεν πρέπει να θεωρηθούν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΤΜΗΜΑ Ι
ΠΡΑΞΗ 104/2015
(σε συμβούλιο)

Αποτελούμενο από την Πρόεδρο του Τμήματος Άννα Λιγωμένου, Αντιπρόεδρο, τους Συμβούλους Δημήτριο Τσακανίκα και Ευφροσύνη Παπαθεοδώρου και τους Παρέδρους Ελένη Σκορδά και Αθανάσιο Καρακίδα (εισηγητή), που μετέχουν με συμβουλευτική ψήφο.

Συνήλθε στην αίθουσα διασκέψεων του Καταστήματός του, που βρίσκεται στην Αθήνα, στις 18 Ιουνίου 2015.

Για να αποφασίσει σχετικά με την από 2.6.2015 αίτηση (αρ. πρωτ. ΕΣ 37622/2.6.2015) του XXX του XXX, κατοίκου XXX.

Με την αίτηση αυτή επιδιώκεται η ανάκληση της 81/2015 Πράξης του Κλιμακίου Προληπτικού Ελέγχου Δαπανών στο Ι Τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Άκουσε την εισήγηση του Παρέδρου Αθανασίου Καρακίδα

Μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Και

Αφού έλαβε υπόψη

Την 100/5.6.2015 έγγραφη γνώμη του Αντεπιτρόπου της Επικρατείας Ευάγγελου Καραθανασόπουλου, κωλυομένου του Γενικού Επιτρόπου της Επικρατείας, με την οποία προτείνεται η παραδοχή της υπό κρίση αίτησης.

Σκέφθηκε κατά το νόμο

Ι. Με την υπό κρίση αίτηση, παραδεκτώς, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32 παρ. 6 του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 4129/2013 (Α' 52), ζητείται η ανάκληση της 81/2015 Πράξης του Κλιμακίου Προληπτικού Ελέγχου Δαπανών στο παρόν Τμήμα. Με την πράξη αυτή κρίθηκαν μη θεωρητέα τα 11 και 12, οικονομικού έτους 2015, χρηματικά εντάλματα πληρωμής του Δήμου XXX, που αφορούν στην καταβολή ποσού 124,92 ευρώ έκαστο, στον αιτούντα υπάλληλο του Δήμου, που έχει αποσπασθεί στο Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και έχει διατεθεί προς εξυπηρέτηση γραφείου βουλευτή, ως υπερωριακή αποζημίωση για τους μήνες Ιανουάριο 2015 και Δεκέμβριο 2014, αντίστοιχα, με την αιτιολογία ότι μη νομίμως αυτά (εντάλματα) έχουν εκδοθεί από τον ως άνω Δήμο ως φορέα προέλευσης του αιτούντος υπαλλήλου, και όχι από το ως άνω Υπουργείο ως φορέα υποδοχής του, καθώς οι κατ' εξουσιοδότηση της παρ. 2 του άρθρου 16 του ν. 3205/2003 εκδοθείσες κοινές αποφάσεις των Υπουργών Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Οικονομικών (ΚΥΑ), κατά το μέρος που μ' αυτές προβλέπεται ότι για τις δαπάνες που αφορούν την υπερωριακή αποζημίωση ετών 2014 και 2015 μονίμων υπαλλήλων ΟΤΑ Α' βαθμού που έχουν αποσπασθεί και διατεθεί σε γραφεία βουλευτών βαρύνονται οι φορείς στους οποίους αυτοί ανήκουν οργανικά, δηλαδή οι ΟΤΑ Α' βαθμού προέλευσής τους, όπως εν προκειμένω ο ως άνω Δήμος, αφενός κείνται εκτός της ως άνω νομοθετικής εξουσιοδότησης και αφετέρου είναι ευθέως αντίθετες με την ανώτερης τυπικής ισχύος ειδικότερη διάταξη της παρ. 13 του άρθρου 73 του Κώδικα Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων

(ΚΚΔΚΥ, ν. 3584/2007), σύμφωνα με την οποία οι αποδοχές των ως άνω υπαλλήλων, μεταξύ των οποίων και οι αποζημιώσεις τους για υπερωριακή εργασία, βαρύνουν το φορέα υποδοχής τους, και, ως εκ τούτου, καθίστανται ανίσχυρες και μη εφαρμοστέες.

II. Ο ν. 3205/2003 «Μισθολογικές ρυθμίσεις λειτουργών και υπαλλήλων του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α., μονίμων στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και αντιστοίχων της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος και άλλες συναφείς διατάξεις» (Α' 297), στην παρ. 2 του άρθρου 16, όπως αυτή ισχύει από 1.1.2004, ήτοι μετά την τροποποίησή της με την παράγραφο 3 του άρθρου 9 του ν. 3408/2005 (Α' 272), και διατηρήθηκε σε ισχύ με την παρ. 7 του άρθρου 20 του ν. 4024/2011 «Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις, ενιαίο μισθολόγιο - βαθμολόγιο, εργασιακή εφεδρεία και άλλες διατάξεις εφαρμογής του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής 2012-2015» (Α' 226), ορίζει ότι «Η διαπίστωση και ο καθορισμός των ωρών υπερωριακής, νυκτερινής ή Κυριακών και εξαιρέσιμων ημερών απασχόλησης των υπαλλήλων που είναι αποσπασμένοι ή διατίθενται ή διορίζονται για την εξυπηρέτηση των κατωτέρω Γραφείων και καλύπτουν οργανικές θέσεις των Γραφείων αυτών, θα γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, στην αρχή κάθε έτους και δεν μπορεί να υπερβαίνει τις: α. (...) ώρες μηνιαίως ανά υπάλληλο (...) των Γραφείων των Βουλευτών (...). Οι πιστώσεις για την υπερωριακή, νυκτερινή ή Κυριακών και εξαιρέσιμων ημερών απασχόληση των υπαλλήλων που είναι αποσπασμένοι ή διατίθενται για την εξυπηρέτηση των Γραφείων των Βουλευτών (...) των οποίων η μισθοδοσία βαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό, εγγράφονται στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών και μεταφέρονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών στους αρμόδιους, για την πληρωμή των αποζημιώσεων, φορείς. (...)».

III. Το Κλιμάκιο έκρινε με την προσβαλλόμενη πράξη του ότι ούτε η προεκτεθείσα διάταξη ούτε οι όμοιες διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 10 του ν. 216/1974 (Α' 367) και της παρ. 2 του άρθρου 17 του ν. 2527/1997 (Α' 206), που προβλέπουν ότι για τις αποζημιώσεις υπερωριακής απασχόλησης, ως μέρος των αποδοχών υπάλληλων φορέων του Δημοσίου που έχουν αποσπασθεί και διατεθεί σε γραφεία βουλευτών βαρύνονται οι φορείς προέλευσής τους, ήτοι οι φορείς στους οποίους αυτοί ανήκουν οργανικά, ισχύουν για τους ανωτέρω προερχόμενους από ΟΤΑ Α' βαθμού μονίμους υπαλλήλους. Τούτο δε, διότι γι' αυτούς προβλέπεται ειδικώς στην παρ. 13 του άρθρου 73 του ΚΚΔΚΥ, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 3584/2007 (Α' 143), ότι οι αποδοχές τους, μεταξύ των οποίων και οι αποζημιώσεις τους για υπερωριακή εργασία, βαρύνουν το φορέα υποδοχής τους. Κατά συνέπεια σύμφωνα με την κρίση του Κλιμακίου, οι κατ' εξουσιοδότηση της προεκτεθείσας, μεταξύ άλλων, διάταξης εκδοθείσες 2/2543/0022/13.1.2014 (Τεύχος Υπαλλήλων Ειδικών Θέσεων και Οργάνων Διοίκησης Φορέων του Δημοσίου και Ευρύτερου Δημόσιου Τομέα 13/17.1.2014) και 2/99421/ΔΕΠ/23.1.2015 (Β' 203/26.1.2015) ΚΥΑ περί έγκρισης της καθιέρωσης υπερωριακής απογευματινής, νυχτερινής, Κυριακών και εξαιρέσιμων ημερών εργασίας για το προσωπικό φορέων του Δημοσίου που αποσπάται ή διατίθεται, μεταξύ άλλων, στα γραφεία βουλευτών και καλύπτει οργανικές θέσεις για τα έτη 2014 και 2015, αντίστοιχα, κατά το μέρος που ορίζουν ότι για τις σχετικές αποζημιώσεις των προερχόμενων από ΟΤΑ Α' βαθμού μονίμων υπαλλήλων που αποσπώνται ή διατίθενται στα ως άνω γραφεία βαρύνονται οι ΟΤΑ Α' βαθμού, στους οποίους αυτοί ανήκουν οργανικά, είναι ανίσχυρες και μη

εφαρμοστές, καθόσον αφενός κείνται εκτός της ως άνω νομοθετικής εξουσιοδότησης και αφετέρου είναι ευθέως αντίθετες προς την ανώτερης τυπικής ισχύος αντίθετη διάταξη της παρ. 13 του άρθρου 73 του ΚΚΔΚΥ. Επομένως, πάντοτε σύμφωνα με την κρίση του Κλιμακίου, τα ως άνω χρηματικά εντάλματα (11 και 12/2015), με τα οποία εντέλλεται, σε εκτέλεση των ως άνω ΚΥΑ, η καταβολή στον αιτούντα μόνιμο υπάλληλο του Δήμου XXX (ΟΤΑ Α' βαθμού), που έχει αποσπασθεί στο Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, με την ΔΙΚΔ/Φ.61.1/24716/20.9.2013 απόφαση του οικείου Υπουργού, και έχει διατεθεί προς εξυπηρέτηση του γραφείου του βουλευτή XXX, αντίστοιχων αποζημιώσεων υπερωριακής του απασχόλησής κατά τους μήνες Δεκέμβριο του 2014 και Ιανουάριο του 2015 στο γραφείο του ως άνω βουλευτή, μη νομίμως εκδόθηκαν από τον ως άνω Δήμο ως φορέα προέλευσης του αιτούντος υπαλλήλου και όχι από το ως άνω Υπουργείο ως φορέα υποδοχής του.

IV. Ωστόσο, μετά την έκδοση της προσβαλλόμενης πράξης του Κλιμακίου, δημοσιεύθηκε ο ν. 4325/2015 (Α' 47/11.5.2015), που ορίζει στην παρ. 1 του άρθρου 27 ότι « α) Μετά το τελευταίο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 16 του Ν.3205/2003 (Α' 297) προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής: «Η αποζημίωση για υπερωριακή, νυκτερινή ή Κυριακών και εξαιρέσιμων ημερών απασχόληση των υπαλλήλων των Νομικών Προσώπων και των Ο.Τ.Α. α' (...) βαθμού που είναι αποσπασμένοι ή διατίθενται για την εξυπηρέτηση των Γραφείων των Βουλευτών (...) και των οποίων η μισθοδοσία δεν βαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό, καταβάλλεται από τις Υπηρεσίες στις οποίες ανήκουν οργανικά, για όσο χρονικό διάστημα είναι αποσπασμένοι ή διατίθενται στα άνω Γραφεία. Η παρούσα διάταξη ισχύει αναδρομικά από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομικών και Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης υπ' αριθμ. 2/99421/ΔΕΠ/23.1.2015 (Β' 203).» β) Τυχόν δαπάνες υπερωριακής αποζημίωσης υπαλλήλων της προηγούμενης παραγράφου, για τις οποίες έχει τηρηθεί η προβλεπόμενη, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία διαδικασία και η καταβολή τους εκκρεμεί κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος άρθρου, εκκαθαρίζονται σε βάρος των φορέων της οργανικής τους θέσης.». Η νεότερη δε και ειδικότερη σε σχέση με τη διάταξη της παρ. 13 του άρθρου 73 του ΚΚΔΚΥ αυτή διάταξη, ορίζει ρητώς, μεταξύ άλλων, σε αντίθεση με τα ως άνω κριθέντα με την προσβαλλόμενη πράξη του Κλιμακίου, ότι με τις εκκρεμούσες σε εκτέλεση της 2/99421/ΔΕΠ/23.1.2015 αλλά και προηγούμενων όμοιων ΚΥΑ, μεταξύ των οποίων και η ΚΥΑ 2/2543/0022/13.1.2014, αποζημιώσεις υπερωριακής εργασίας προερχόμενων από ΟΤΑ Α' βαθμού μονίμων υπαλλήλων που αποσπώνται ή διατίθενται σε γραφεία βουλευτών βαρύνονται οι ΟΤΑ Α' βαθμού στους οποίους αυτοί ανήκουν οργανικά. Η διάταξη αυτή δεν έρχεται σε αντίθεση με τις διατάξεις των άρθρων 4 παρ. 1, 20 παρ. 1, 26 και 95 παρ. 1 εδ. α' του Συντάγματος, καθόσον δι' αυτής ο νομοθέτης δεν επεμβαίνει προς ρύθμιση διαφορών που είναι ήδη εκκρεμείς ενώπιον των αρμοδίων Δικαστηρίων υπέρ του Δημοσίου ή ν.π.δ.δ. και η επέμβασή του δεν προσβάλλει το δεδικασμένο που απορρέει από δικαστικές αποφάσεις ή την αρχή της μη αναδρομικότητας των διατάξεων που επιβάλλουν κυρώσεις, ενώ αιτιολογείται από λόγους δημοσίου συμφέροντος και δεν προσβάλλει την αρχή της αναλογικότητας (πρβλ. ΕΣ Ι Τμ. πράξη 34/2015, ΣτΕ 3062/2014, 3613, 2575, 2756, 81/2013, 1661/2009 κ.α.). Επομένως, όπως βασίμως ο αιτών με την υπό κρίση αίτηση προβάλλει, νομίμως πλέον εκδίδονται, σε αντίθεση με τα ως άνω κριθέντα με την προσβαλλόμενη πράξη του Κλιμακίου, από τους ΟΤΑ Α' βαθμού χρηματικά εντάλματα πληρωμής εκκρεμουσών σε εκτέλεση των 2/99421/ΔΕΠ/23.1.2015 και 2/2543/0022/13.1.2014 ΚΥΑ αποζημιώσεων

υπερωριακής εργασίας προερχόμενων από αυτούς μονίμων υπαλλήλων που αποσπώνται ή διατίθενται σε γραφεία βουλευτών, όπως τα επίμαχα χρηματικά εντάλματα του ως άνω Δήμου (ΟΤΑ Α΄ βαθμού) για καταβολή των αντίστοιχων σχετικών αποζημιώσεων στον αιτούντα αποσπασθέντα και διατεθέντα στο γραφείο του ως άνω βουλευτή μόνιμο υπάλληλό του.

Υ. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η υπό κρίση αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή, να ανακληθεί η 81/2015 Πράξη του Κλιμακίου Προληπτικού Ελέγχου Δαπανών στο παρόν Τμήμα και τα ως άνω χρηματικά εντάλματα πληρωμής, με τα οποία εντέλλονται οι ως άνω νόμιμες αντίστοιχες δαπάνες, να θεωρηθούν.

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται την αίτηση.

Ανακαλεί την 81/2015 πράξη του Κλιμακίου Προληπτικού Ελέγχου Δαπανών στο Ι Τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Αποφαίνεται ότι τα 11 και 12, οικονομικού έτους 2015, χρηματικά εντάλματα πληρωμής του Δήμου XXX, ποσού 124,92 ευρώ έκαστο, πρέπει να θεωρηθούν.